

la humanitat

Any II : Núm. 102
Barcelona, 4 de juliol de 1932

Redacció i Administració: Ronda Sant Pere, 11, pral. : Telèfons 24646 i 24647
Impremta: Muntaner, 49 :: Telèfon 31518

Fundador LLUIS COMPANYS

CLIXÉS PARLAMENTARIS

DE L'ATEMPTAT A GASSOL.

—Se li dona massa importància. Heu llegit "Luz"? Crec que aquest diari està en el cert. L'incident va ésser dramatitzat al Parlament.

—Voleu dir?

—Llegiu "Luz". Ho titula "El diputado catalán Ventura Gassol es objeto de una broma pesada". Després, en un pròleg, de cursiva, parla de "los cinco "majaderos" que han tratado de inferirle una molestia". Així és, en definitiva, i no altra cosa.

—Voleu dir?

—I es clar! O es penseu que es tractava d'assassinar-lo?

—Escolteu: No hi ha dret, i molt menys un diari republicà i madrileny de la ponderació i vàlua de "Luz". No hi ha dret. Comprèn que no són apropiats els moments per a inflar les coses i treure-les de to. Però tampoc poden silenciar-se ni desconèixer la seva gravetat simptomàtica. Aquestes audàcies de tipus feixista ja es repeteixen massa sovint, i contra elles s'ha de reaccionar amb violència!

—Dieu que no es tractava d'assassinar-lo. Es veritat. Però tampoc d'ocasionar-li una molestia, sinó de cobrir-lo de ridícul i de sotmetre'l a una injúria.

—Home...!

—Evident! S'ha d'arrostrar la vida per a defensar la dignitat. Quan es topa amb un temperament digne, aquests casos se sap com comencen, però no com acaben. El de Matteotti va acabar amb tragèdia perquè es va resistir i va lluitar per a no ingerir una purga. El voler enfonsar un home sota el pes d'una veu, és una cosa revoltant i repugnant sense paliatius. I tractant-se d'un diputat a Corts la Cambra, el menys que pot fer, per la investidura del càrrec, és el que va fer: aclamar una proposició de protesta.

—Teniu raó... molta raó. Ara, que el ridícul Phan fet els altres.

—Veritat. Perquè Gassol és qui es va saber defensar...

EL DISCURS DE VALERA.

—Magnífic! Jo no em creia que Valera fos capaç d'això. Valera és un orador eloqüent i un dels homes més capacitats. Li esperen grans èxits parlamentaris. Per a mi és la primera figura del Partit radical-socialista. Cosa molt més densa i més àgil, d'una visió més enlairada que els actuals dirigents.

—No li mancaren, doncs, pedretes pel camí. Aquests se n'encarregaran.

—No sigueu maliciós.

—Ja heu vist el que han fet amb Botella.

—El cas és diferent. Botella té grans condicions, però no li manquen defectes i li sobra ambició. Valera és modest, senzill.

—La Cambra va subratllar amb una gran ovació el seu discurs. Això és un bon símptoma per a l'Estatut.

—Els radicals no. Ells aplaudeixen amb preferència els que combaten l'autonomia. Es diuen autonomistes i federals, però quan es tracta d'aplicar-ho, es contradueixen. El cor d'ells va darrera dels vells tòpics...

—I si recordéssim textos i campanyes i declaracions!

—Sí, sí... Us diran que pensen igual. Ja va dir Azàña que hi ha gent que quan parla sembla que creu que els altres són ximplets. Diran que pensen igual, i que són federals, molt federals. I tot seguit destacaran a Rey Mora que farà un discurs centralista i que defensa el criteri despòtic de l'Estat absorbent i de la sobirania del dret diví. Tot el contrari de la doctrina pimaralgiana; el que més va fustegar Pi i Margall.

—Però... no tots han d'ésser així.

—Cert. Hi ha un nucli de diputats radicals que no són així, que no pensen d'aquesta manera. Però els altres guanyen. I... "Obras son amores y no buenas razones..."

—Exacte!

EL FEDERALISME D'ALGUNS

—Jo sóc federal, molt federal.

—Sí, sempre vos ho hem sentit proclamar.

—Jo sóc molt autonomista.

—Sempre ho heu dit... Així, vosaltres, creieu que les regions poden pactar amb l'Estat. El federalisme és un pacte...

—Home!

—I que Catalunya ha de tenir l'ensenyament.

—Ah, això mai. Perquè jo sóc federal i...

—Haurà de tenir, doncs, l'ordre públic.

—Això mai! Es atemptat contra la unitat de la pàtria...

—I la legislació civil? I els tribunals? I l'oficialitat del català?

—Mai, tot això mai. Abans que tot la unitat sagrada de la pàtria...

—Però vos heu llegit a Pi i Margall? Coneixeu el seu programa?

—Sí, sí, però els programes són "paràboles".

—Ah!!

UN HOSTE ENUTJÓS

Quatre policies espanyols lliuren, a Cerbère, a la justícia francesa el bandit Pasqual Fusco

Pasqual Fusco, el malfactor italià que el dissabte va ésser lliurat a la justícia francesa, era un hoste molest i perillós per a la policia espanyola.

Pasqual Fusco era un dels components de la banda del conegut Mancuer (que encara no ha estat detingut) i amb aquest i els anomenats Julia i Macini, detinguts els dos, assaltaren una estafeta de Correus, al barri de Sant Bernabé, de Marsella, del qual fet criminal en resultaren morts uns agents de policia.

Mentre els altres tres malfactors portaven a cap l'atracament, Fusco, a volar d'un automòbil amb el motor en marxa, els esperava per a fer-se escàpol. Però, en sentir els trets, perdé la serenitat i fugí sense que pogués ésser detingut. Visqué amagat, per Marsella, uns dies. A bord d'un veler, que feia el transport de verdures entre les Balears i aquell port, va ésser trobat, dies després, ja en alta mar.

—Qui sou? —li preguntà el capità.

—No em descobriu. No em lliureu a la justícia. Ja pagaré el que calgui.

He tingut d'amagar-me en mig dels

embalums de la cala perquè la policia francesa no em detingués.

—Per què en fugiu?

—Perquè, cec pels gelos, he donat una punyalada a la meua amiga. Em cerquen... Si em deixen desembarcar a Espanya treballaré i faré vida honrada.

—Bé, bé. Ja veurem.

El capità el va fer vigilar fins arribar a un port valencià, on el lliurà a la policia. De la novella explicada pel "polissó" no se n'havia cregut un sol mot.

Identificat el detingut, França va demanar la seva extradició. En ésser aquesta concedida pel Govern espanyol, Fusco va ésser traslladat a Barcelona, on estigué unes setmanes, per a desesperació de la policia i dels empleats de la presó.

Dies passats, en fer-li un reconeixement la policia, va constatar que el detingut portava un brager, malgrat no presentar hèrnia de cap mena. Registrat convenientment, va veure's que dins del brager hi portava un revòlver carregat.

—Què pensàveu fer? —li preguntaren.

—Escapar. I si no hagués pogut, matar-me. No vull anar viu a França. Ja sé el que m'espera.

Des d'aquell dia es manà que se'l vigilés estretament. Fruit d'aquesta vigilància va ésser que, dies després, se'l sorprengué, a la seva cel·la de la presó, a punt d'escanyar-se. Ja tenia la corda penjada dels barrots de la finestra.

Davant d'això, va manar-se que fos emmanillat, i que les manilles no se li treguessin ni per a dormir. Mercès a aquestes precaucions, el dissabte la policia barcelonina va poder lliurar-lo a la francesa.

Sortí Pasqual Fusco, aconduït pels agents senyors Andrade, Viñuelas, García i Riu, en l'express de França del matí. A Cerbère l'esperaven dos inspectors de Marsella, que el coneixien personalment i l'identificaren; dos inspectors de París i el comissari de Montpel·lier, M. Fougart, els quals, després d'acomplir les formalitats reglamentàries, es feren càrrec del detingut, aconduint-lo a l'express de Perpignan, que sortí de Cerbère a les 13.38.

A l'estació fronterera s'havia establert un formidable servei de vigilància a les ordres del comissari M. Sala.

Un dels que presenciaren el lliurament de Fusco, ens digué:

—Sembla mentida que per un home petit i insignificant, com és l'italià Fusco, hagi estat mobilitzada tanta força.

—No semblava terrible.

—Ca! Més aviat donava la sensació d'un pobre infeliç.

L'alcalde de Madrid, senyor Pere Rico, que després de votar al Parlament a favor de l'Estatut de Catalunya, ha defensat la seva actitud al Saló de sessions de l'Ajuntament de la capital de la República

OBSERVACIONS

Comparació

Pels passadissos de la Cambra arribà a nosaltres el just comentari: "Ha estat més enèrgic, més dur, més concret Humbert Torres que no pas Carrasco Formiguera". Heus ací com queda palesat que per dir el que es vol dir, no cal trencar cap disciplina...

Del parlament d'Humbert Torres

Humbert Torres és esportista convençut. Humbert Torres va definir magistralment el règim autònom. No va mancar, a la Cambra, qui suposà que el que parlava no era Humbert Torres, sinó l'esperit de Pi i Margall encarnat en ell...

Frase justa

Després del brillant parlament de Valera, sorgeixen els comentaris... Poden resumir-se en dir que el seu triomf va ésser reconegut per tothom. A l'Aiguader li sentírem el més encertat judici: "Ha definit el concepte que té Catalunya de la Revolució..."

El testimoni de Costa

Ferran Valera va recordar aquestes paraules de Costa: "España no es una unidad homogénea ni menos abstracta, sino diferenciada en miembros, que son unidades vivas a su vez". En sentir-les molts diputats aragonesos baixaren els ulls, com si cerquessin, per terra, una justificació...

PERILLS DELS AVENÇOS CIENTÍFICS

Com les radiacions que emplen l'èter pertorben la vida dels homes i de la terra

L'Ateneu Enciclopèdic Popular té anunciades per als dies 5, 7 i 12 de l'actual tres conferències sobre els següents temes: "Les emissions electromagnètiques (ràdio), causen estralls en la riquesa i en la salut humana?", a càrrec del senyor Enric Miquel Castells; "Quins estralls pot causar la ràdio i la T.S.H. a la riquesa del món?" "Com pot quebrantar la salut humana?"

El tenir l'anunci d'aquestes conferències certa relació amb unes manifestacions que per telèfon ens feu determinada persona el passat dissabte i de les quals en donarem compte en la nostra esmentada edició, hem volgut conèixer un avenc del que el conferenciant, senyor Enric Miquel Castells, pensava dir, havent-nos fet les següents manifestacions:

—L'electricitat emesa ha anat modificant el règim de les pluges i estímulant el seu augment en forma que ha anat, aquests anys, plovent més aigua que no se'n ha evaporat de la terra i a més a més, en pluges de major volum, quedant l'atmosfera seca, la qual cosa explica les irregularitats de les temperatures que tendeixen a un règim cada dia major de fred i a la devastació de les seques, cada vegada més extenses.

—A més a més, a base d'aquestes

teories, és possible que ara l'electricitat emesa faci que les pluges s'efectuïn damunt dels mars en perjudici dels continents, on cada dia serien més rares i de característiques de grans precipitacions i en àrees reduïdes de terreny en perjudici del regadiu de la terra.

—Els desequilibris de la salut es divideixen en dos causes: la Microbiana i la Fisiològica. Els microbis van essent dominats per la Ciència Mèdica, però les malalties mentals, nervioses, diàbetes, cardíagues i hepàtiques creixen continuament i una acció elèctrica està indicada. L'electricitat emesa la podria causar, però a més a més, les ondes hertziànes en arribar a la capa d'Heaviside, molt enrarida, es poden transformar en raigs catòdics i aquests a la seva vegada, en raigs X, els més destructors de l'organisme humà, que a la vegada estimularien el desenvolupament del càncer.

—Segons les teories modernes, els terratrèmols són descàrregues elèctriques en el subsòl de la Terra. L'electricitat emesa es pot calcular en uns cinc milions de kw. hora diaris i ara aquesta força no troba aplicació a l'atmosfera per la seva sequedat i s'aplica i s'anirà aplicant en gastar-se en les sotragades sísmiques. Per l'estudi que he realitzat d'ençà de 1924 a agost de 1931 el món sofrí un augment ininterromput de pluges torrencials i inundacions fantàstiques, època en la qual l'atmosfera acabà d'empobrir-se de vapor d'aigua. Des d'agost de 1931 les grans pluges han anat disminuint de 20 casos mensuals a 2, però en canvi els terratrèmols van augmentant en nombre. Si aquesta teoria és certa, els països víctimes de les sotragades sísmiques, s'han de preparar a sofrir-los en acció ininterrompuda i cada vegada major.

—A la conferència exposo punts de vista originals sobre vulcanisme i a base també d'ésser ocasionats també per les corrents electro-magnètiques, però a Espanya tant els terratrèmols com els volcans, sortosament no ens preocupen. L'interessant per a Espanya és l'acció atmosfèrica per a l'Agricultura.

—A Amèrica i Asia, i a Itàlia a Europa, tindrà, sens dubte, interès l'estudi d'aquestes teories, que, confirmades, podrien portar a l'home a aconseguir fer desaparèixer aquests terribles fenòmens dels països civilitzats del globus.

—Diverses personalitats científiques de Barcelona han llegit ja aquest treball. L'opinió dominant és que s'hauran d'estudiar aquestes teories i continuar la marxa dels esdeveniments fins arribar a conclusions definitives negatives o afirmatives.

"Los republicanos pueden ser tanto o más detestables que los monárquicos. Lo serán, y no podrán menos de serlo, siempre que no empuen por destruir la omnipotencia del Estado; siempre que no aseguren sobre bases sólidas la libertad y la autonomía de todos los grupos de que la nación se compone; siempre que, como dijo Salmerón, la vida que hoy va del centro a la circunferencia, no parta de la circunferencia al Centro. Esto, esto, es lo principal; lo accesorio es la República."

F. Pi Margall
"El Nuevo Régimen", 1894

—Mira, noia, que has perdut la creu...

—No. Me la he tret, perquè he flirtejat amb En Pere, que és anticlerical.

Qui es el que provocà l'incendi de les escoles de Berlín?

Berlín. — D'algun temps ençà, gairebé a diari, el foc fa la seva aparició en diverses escoles de Berlín.

Els bombers han notat que aquests incendis, són tots ells provocats i, fet curiós, per la mateixa mà.

En algunes escoles en les quals el foc ha pogut ésser apagat a temps, s'ha trobat dibuixat a les pizarres de les classes, un vaixell en el qual estan escrits aquests mots: "Front Roig. Tot ha de cremar".

La policia no ha pogut encara descobrir l'autor o els autors d'aquests vandàlics fets.

No seria estrany que es tractés d'un desequilibrat que per aquest procediment volgués atreure vers ell l'atenció del públic.

Un acte d'adhesió i simpatia d'amics de Catalunya

Hem rebut el manifest que publiquem a continuació i que demostra palesament l'amistat que tenen per Catalunya, homes de diversos països d'Espanya:

!!! LA ESPAÑA REPUBLICANA!!!
AMIGOS DE CATALUÑA

Bajo esta advocación, nos dirigimos a vosotros un grupo de "no catalanes" residentes en Cataluña; a vosotros, los naturales de otras regiones de España, para deciros:

Todo hecho histórico — político o social — ofrece a la consideración del espectador sobre los demás puntos de mira circunstanciales, dos aspectos de índole fundamental: el aspecto moral y el aspecto jurídico. (Nosotros anteponeamos aquí lo moral a lo jurídico, porque lo moral, que se deriva de la costumbre, es anterior a lo jurídico, que se deriva de la ley, toda vez que una ley no es otra cosa que un "visto bueno" aplicado a la costumbre).

El hecho catalán es, actualmente, un acontecimiento histórico — político y social — como culminación o período supremo de un proceso, histórico también: el proceso secular de lucha contra la tradición unitarista, absorbente y pernicioso, del absolutismo de la Monarquía.

Es, decimos, un acontecimiento histórico y por tanto ofrece ese diorama antes enunciado, esa doble perspectiva jurídico-moral.

La fase jurídica del hecho catalán, después de haber tomado estado parlamentario en la Constituyente republicana, no debe preocuparnos en los actuales momentos. Más aún: diremos que no sería oportuno i eficaz tratar de ella, ahora, cuando la voluntad de Cataluña y de muchos no catalanes, como vosotros y como nosotros, va en marcha ascendente hasta la condición de realidad. Pero si debemos ocuparnos del aspecto moral de esta cuestión.

No debe asustarnos, no puede asustarnos el Estatuto de Cataluña, que no va, como por ahí se ha propalado, con intención perversa, contra las demás regiones de España.

El grito de Cataluña no es grito de independencia. Una gran cordialidad preside las relaciones entre catalanes y no catalanes y todos juntos, para orgullo de España, ponen sus músculos y su inteligencia al servicio del trabajo cotidiano.

Cuando os digan, cuando llegue a vuestros oídos, no importa por qué conductos, que en Cataluña se nos mira, a los no nacidos en ella, con recelo o con odio, rechazados tales especies, porque constituyen una enorme injusticia. Por nuestro honor y por el honor de los catalanes os pedimos que así lo hagáis para que la verdad no quede ni escarnecida ni humillada!

Cataluña tiene para nosotros los máximos respetos. Nuestro idioma, ese

maravilloso idioma lleno de ritmo y eufonia, hablado por millones de seres, y con el que se han escrito libros inmortales, se habla libremente en toda Cataluña sin coacciones y amenazas.

No creáis, no, hermanos de más allá del Ebro, a los que os presentan a los catalanes como si fueran lobos hambrientos dispuestos a hincar sus dientes en nuestras carnes. Decidles que mienten; decidles también que Cataluña es tan hospitalaria, tan generosa, tan buena para los que en ella vivimos, que no echamos de menos — aunque lo llevamos en el corazón adentrado profundamente — el lugar o ciudad en que nacimos y en donde transcurrió nuestra niñez llena de luz y de esperanza...

Negad, como negamos nosotros desde el fondo de nuestra alma, que Cataluña sea separatista actualmente. No es verdad, lo podeis afirmar de una manera rotunda.

Con los Austrias y con los Borbones Cataluña se iba separando más y más de España, separación espiritual que culminó en los años nefastos de la Dictadura de aquel generalote que deshonró con sus pisadas la bandera catalana. Si aquel poder centralista absoluto, irresponsable, era lo que simbolizaba a España los catalanes, y con ellos millares de ciudadanos, nos sentimos separatistas de una España que soportaba tanto yugo y tanto oprobio.

Ahora, no; ahora, cuando ya Cataluña no se siente herida ni maltratada ni menos despreciada por los hombres que gobiernan, se españoliza más cada día y se siente orgullosa de que su bandera flamee al viento, y que sus cantos hayan salido de la santidad e intimidad del hogar — donde les tenía recluidos el despotismo de la Monarquía — para llenar de armonías las calles y los campos de esta bendita tierra catalana. Cataluña no es separatista, no. Pide más libertad, la máxima libertad para gobernarse a sí misma sin romper los lazos que le unen al resto de España. Los verdaderos patriotas hemos de estar junto a ella, porque es ahora cuando Cataluña — no puede negarse que aun quedan rescoldos de los tiempos monárquicos — es más española que nunca. Creednos, hermanos, porque por nosotros habla la verdad...

Daniel J. Hermosilla Torre, escritor, (riojano); Eduardo Sanjuán, abogado y periodista (valenciano); M. Feijoo y Torres, escritor (castellano); Antonio Giménez y Giménez, diputado a Cortes, (andaluz); Mario Aguilar, escritor, (castellano); Angel Samblancat, diputado a Cortes (aragonés); Alberto Carri, geólogo (valenciano); Mariano García Villas, abogado, (aragonés); Agustín Juan Mateu, industrial, (castellonense); Dr. Vicente Conca García, médico, (valenciano).

La mort de l'ex-rei de Portugal

L'ex-rei Manuel no havia pas nascut rei ni príncep hereu.

Fou per una tràgica casualitat que va arribar (per poc temps) a regir els destins del seu país.

El primer de febrer de l'any 1908 foren assassinats, a Lisboa, el seu pare i el seu germà gran. Se'l coronà rei el 15 de maig del mateix any.

Tingué una gran popularitat, durant els primers mesos del seu regnat, a causa d'haver publicat un manifest en el qual deia voler governar constitucionalment.

Va desfer-se de Joao Franco i, poc a poc, es lliurà de la influència de la seva mare, la reina Amélia.

Durant el seu curt regnat tingué una íntima amistat amb la cèlebre Gaby Deslys, artista francesa, avui dia ja morta.

Portava un tren de vida fastuosíssim i es divertia tant com li era possible.

Fou destronat a l'any 1910, el dia 6 d'octubre.

Manuel es va refugiar a un vaixell de guerra britànic, va anar a Londres, on publicà diversos treballs bibliogràfics, i on era molt respectat a causa de la correcta conducta que observà, no conspirant mai, al revés del que fan certs ex-reis, foragitats dels respectius països pel poble.

L'ex-rei Manuel fou un simple senyor que viatjava d'un costat a l'altre, divertint-se tant com podia, i no volen recordar mla que havia regnat. En concret: fou un jugador que sabé perdre.

Passava molt temps a Cannes i a Niza, pels balnearis, on era, per cert, ben conegut de tothom.

Va casar-se, en 1913, amb la princesa Augusta Victòria Hohenzollern i el casament no li provà gaire. Sembla que el caràcter dels reials esposos no estaven pas fets l'un per a l'altre.

L'ex-rei Manuel, actualment, no tenia enemics perquè va reconèixer que no es pot anar contra la voluntat de tot un poble.

del palau de la generalitat

EL SENYOR GASSOL A UN POBLE DE LA COSTA

Cortí ahir cap a un poble de la costa, el diputat i conseller de la Generalitat senyor Ventura Gassol, per tal de descansar uns dies d'aquesta setmana.

Intenta suïcidar-se

A la platja del Somorrostro, el pescador Lluís Birau, de vint anys, intentà suïcidar-se fent-se uns talls al muñyó. Gràcies a la intervenció ràpida d'uns veïns, no aconseguí portar a terme la seva resolució.

El jove declarà que havia tingut un disgust amb la seva mare, i que no podia resistir-lo.

prefectura

HA ESTAT DESCOBERT L'AUTOR DEL ROBATORI DE BALAGUER

Ha estat descobert l'autor del robatori comès el passat dimecres al santuari del Sant Crist de Balaguer.

La detenció de l'autor fou efectuada pels agents senyors Pintado Segura i Porras. Aquest detingut es diu Josep Costa Flaquer i s'estatjava en una fonda del carrer Arc del Teatre.

Allí es presentaren els agents i portaren a cap un minuciós escorcoll en l'habitació número 12 de l'esmentada fonda no trobant res de particular, per la qual cosa Josep Costa, que havia estat detingut, negava la seva participació en aquest fet.

Els agents portaren a cap un altre escorcoll en una comuna propera a l'habitació, i entre una sèrie de coses que no servien per a res, fou trobada una cartera que havia estat robada a un peó terrelló, dintre de la qual trobaren nombrosos objectes robats al santuari, entre els quals hi ha rosaris de nácar, bracelets, anells i altres objectes.

També hi havien molts coberts. Encara cal detenir un altre individu que prengué part en aquell robatori i que és amagat en un poble de Catalunya.

LI ROBEN 50 LLIURES ESTERLINES

A bord del transatlàntic que fa el recorregut de plaer amb turistes, per la Mediterrània, a un dels passatgers, de cognom Fiwey, li robaren 50 lliures esterlines en bitllets, els quals portaven a la banda del darrer a un segell de cautxú que fa impossible el canvi dels esmentats bitllets sense autorització del seu propietari.

ESPECTACLES PUBLICS

TEATRE COMIC

PALAU DE LA REVISTA
Gran Companyia de Revistes i Vodevils
CELIA GAMEZ

Avui, dilluns, nit a les deu:
PENULTIM DIA DE L'EXIT DE LA TEMPORADA
"LAS LEANDRAS"
Primer. AGUA!, AGUA!, AGUA!
Segon. La grandiosa revista, cinc vegades centenària

LAS LEANDRAS

per la seva creadora, la inimitable "vedette" de les "vedettes"

CELIA GAMEZ

els primers actors PEP ALBA, EDUARD PEDROTE, tota la Companyia i el colossal ramell de tiples i vice-tiples

Esplèndid i còmode jardí

Es despatxa a la guixeta i Centres de Localitats

Dimècres, nit a un quart d'onze:
ACONTEIXEMENT TEATRAL
Estrena en aquest teatre de la històrica còmica-vodevilista de Joaquim Vela i Josep L. Campua, música del popular mestre Alonso

¿Qué pasa en Cádiz?

Decorats nous - Elegants "toilettes" noves - L'autor don Joaquim VELA assistirà a l'estrena i el renomnat

MESTRE ALONSO autor de la partitura dirigirà l'orquestra

TEATRE TIVOLI

Companyia de revistes del teatre Romea, de Madrid

Avui, nit i totes les nits a un quart d'onze:
L'indiscutible èxit creació d'aquesta companyia

¿Qué pasa en Cádiz?

Segon. Sensacional "Fi de festa" per A. Miquel Angel, LIANA GRACIAN, JOHN BUX, i intermedis per LEPE

Demà, dimarts, tarda a les cinc: Matinee extraordinària. Butaques a 2 ptes. 1. LAS DICTADORAS. 2. "Fi de festa". Totes les nits l'obra cumbre

¿Qué pasa en Cádiz?

GRAN TEATRE ESPANYOL

Avui, nit, a les deu: Benefici i Comiat de la Companyia
EL GRANDIOS EXIT COMIC

ANACLETO SE DIVORCIA

Cançons per l'eminent tenor MATEO GUITART. Duo de "LUISA FERNANDA" per MARIA BRU i PEP ISBERT. Companyia de Revistes del Teatre Romea. Ballables per la genial artista LIANA GRACIAN. Contes pel saladíssim LEPE Cançons per la diva de la revista MARGARIDA CARVAJAL, i les formosíssimes "Girls" de la companyia

Teatre POLIORAMA

Companyia de grans espectacles VELASCO

Avui, nit, a dos quarts d'onze:
L'èxit del dia

LAS NOCHES DEL CABARET

Artístic vestuari i decorat

Teatre NOVETATS

Companyia lírica LLUIS CALVO

Avui, nit, a les deu:
Gran festival per a recaptar a favor de la fundació d'un Sanatori per a Funcionaris Públics

EL AGUADUCHO

i el grandios èxit de la temporada

LUISA FERNANDA

Recital per la gran actriu CARME DIAZ

Es despatxa a la guixeta

TEATRE BARCELONA

Companyia de comèdia Carmen Diaz, oficial del Teatre Fontalba, de Madrid

Avui, nit a dos quarts d'onze:

SOLERA

GRUTES SALA MERCÉ

PALAU D'EN BANYETA

BAIXOS DEL TEATRE OLYMPIA
Telèfon 34025

Avui, tarda i nit, i cada dia
El millor espectacle de Barcelona per a grans i petits

CINEMA PARIS

Avinguda Porta de l'Angel, 11-13
Telèfon 14544

Avui, dilluns, nit a les deu:

LA MELODIA DEL MUNDO

i

EL CAMINO DE LA VIDA

FANTASIO

Avui, nit a les deu:

LA DANZA ROJA

per Dolores del Río i Charles Farrell

BROADWAY CINEMA

Unió, 7 -- Telèfon 19944

Avui: Inauguració de la temporada d'Estiu. Grans represes silents: AL SERVICIO DE LAS DAMAS, per Adolph Menjou. — EL MULADAR DE ORO, per Wallace Beery. — Preus molt econòmics

KOLISEUM

Telèfon 18466

TEMPORADA DE GRANS REPRESES

Avui, nit a les deu:

FATALIDAD

per Marlene Dietrich

PUBLI-CINEMA

Sessió continua. Silent, UNA PESSETA.—NOTICIARIS, DOCUMENTALS, VIATGES, etc.

Frontó NOVETATS

Demà, dimarts, tarda a un quart de cinc: ULACIA II-LORENZO contra ECOZUC II-CELAYA. Nit, a un quart d'onze: Funció a benefici del Montepio Espanyol de Pelotaris. JUARISTI I-TEODORO contra PISTON-AZPURI. Quiniela, GABRIEL II-SAGARRETA contra ISIDORO II-MOTRICIO-TOMAS. Monumental partit. IRIGOYEN I-MARCELINO contra RAMOS-GUILLERMO. Detalls per cartells.

Restaurant CASA JOAN

LA CASA MES ACREDITADA

Sopa "Bouillabaisse" i Paella Valenciana
ESPECIALITATS DE LA CASA

Rbla. Sta. Mònica, 21 i 23

Telèfons 11692 i 15759

VIATGES BLAUS

Inaugura les seves excursions marítimes a la

COSTA BRAVA

Diuenge vinent. Desembarc a PALAMOS. Detalls i passatges VIATGES BLAUS (VIATGES CATALONIA) Rbla. del Mig, 37

BRAUS - ARENES

Dimarts, nit a dos quarts d'onze:

SOBERBI PROGRAMA DE "CANTE JONDO"

Competència entre els més famosos cantadors flamencs
NINA DE LOS PEINES - CEPE-RO - PEP PINTO - GUERRITA - EL CARBONERILLO - NINO DE UTRERA - EUSEBIO DE MADRID - EL CORRUSCO i l'immens

PACO MAZACO

nou a Barcelona

Entrada, 1 pesseta

PRIMER CONGRÉS D'ARQUITECTES DE LLENGUA CATALANA

SESSIÓ D'OBERTURA A LA GENERALITAT

Aquest migdia, al despatx de la Presidència de la Generalitat, ha tingut lloc l'acte d'obertura del Primer Congrés d'Arquitectes de Llengua Catalana que, amb la protecció de la Generalitat de Catalunya i de l'Ajuntament de Barcelona, organitza l'Associació d'Arquitectes de Catalunya per a fixar els fonaments de les lleis que tindran de regular l'urbanisme i l'habitatge a la Catalunya autònoma.

A aquest Congrés, que durarà tota la setmana, hi concorren quasi tots els arquitectes catalans i alguns de Mallorca i València, i representacions de l'Escola d'Arquitectura de Barcelona, del Col·legi d'Arquitectes de Barcelona, del Cos d'Arquitectes Municipals i del G. A. T. C. P. A. C.

Ha presidit l'acte el vice-president de la Generalitat, senyor Joan Casanoves, en representació del senyor Francesc Macià, acompanyant-lo a la presidència els senyors Alexandre Soler i March, president de l'Associació d'Arquitectes de Catalunya; César Martinell, del Col·legi d'Arquitectes; Salvador Sellés, del Cos d'Arquitectes Municipals d'Espanya; Amadeu Llopart, professor de l'Escola d'Arquitectura; Josep Lluís Sert, del G. A. T. C. P. A. C.; Forteza, de Mallorca; Aracil, d'Alcoi, i Jaume Mestres, secretari del Congrés.

Ha començat l'acte amb un discurs de salutació del senyor Soler i Marc, seguit en l'ús de la paraula el senyor César Martinell, que ha explicat l'objecte del Congrés.

També ha parlat el senyor Bonaventura Bassegoda de les necessitats de l'Escola d'Arquitectura, i el representant del G. A. M. E., senyor Sellés, ha parlat de la política que debien seguir els metges municipals.

A continuació exposaren la seva adhesió al Congrés el representant del G. A. T. C. P. A. C., senyor Torres Clavé i Margarit, en nom de l'Associació d'Estudiants d'Arquitectura.

Finalment, el senyor Joan Casanoves ha declarat, en nom de la Generalitat, obert el Primer Congrés d'Arquitectes de Llengua Catalana.

Entre els nombrosos assistents hem vist, a més dels arquitectes ja esmentats, els senyors Nicolau Rubió, Antoni i Ramon Puig Giralt, Pere Bassegoda, Vilaseca, Domènech, Martorell, Goday, Josep M. Barenys, Giralt, Miró i Guibernau, Mestres i d'altres que lamentem no recordar.

Acabat l'acte, el Congrés d'Arquitectes de Llengua Catalana s'ha constituït en seccions.

Demà, al migdia, visitaran l'Oficina de Catalogació de Monuments de Catalunya i l'Arxiu Municipal.

Llegiu cada dia

L'OPINIÓ

Els catalans a Suïssa

El passat dimarts, dia 28 de juny, el Centre Català-Suís celebrà, a Zuric la seva segona reunió. Dins un ambient de fraterna col·laboració entre suïssos i catalans, membres del Centre, es van prendre una sèrie d'importantes decisions, entre altres l'adquisició d'una bandera amb les quatre barres i la creu suïssa, l'organització de diferents actes de propaganda a Suïssa a favor de Catalunya i divulgació de la seva personalitat cultural i ètnica d'aquesta, intervenció a favor del turisme.

L'acte acabà amb una recepció a la caravana de "Palestra" que es trobava a Zuric de pas cap a Praga. Ambdues entitats confraternitzaren cordialment amb gran entusiasme patriòtic. Varen ésser cursats dos telegrams: un al President de la Generalitat de Catalunya i l'altre al catalanòfil suís Roman Hochstrasser, honorable vellet que va ésser expulsat pels esbirros de Primo de Rivera.

la humanitat

Any II

Barcelona, 4 de juliol de 1932

Núm. 202

L'ESTATUT, A MADRID

L'OMBRA DE MATTEOTTI

Itàlia, 1920. Pels carrers uns feixistes incipients donant crits i visques. A la gent els hi feia gràcia l'esperit militaritzat d'aquells minyons. La gent corrent del cafè es prenien Mussolini com a ciutadà i el doctor Albiñana com a "un boig!". "Es un ambiciós!" Res, no farà res; el dia que vulgui, Giotelli l'anulla... S'inicia la teoria feixista; s'implanta l'acció directa feixista. "Als adversaris, els donarem una purga..." Es una cosa veritat. Humiliant. La gentriu. Els hi fa molta gràcia. "No saps? A tal diputat li han donat una purga! Aquests estudiants que fan de feixista són molt divertits! Ja! ja! ja! "Veus? Això té gràcia. Es enginyós! No fan mal i la gentriu... Es una troballa. Es molt millor això que els assassins". Era veritat, era humiliant, era indigna. Però a la gent li feia molta gràcia el de la purga... "Quina idea! Com quedaven els polítics purgats! Amb quin estigma de ridícul!" Però si tothom ja sap que una de les teories meravelloses de l'anarquisme és aquesta: "Als adversaris se'ls destrueix pel ridícul o pel terrorisme". Era millor el ridícul, feia riure i no l'exposava a la presó. Com reia Itàlia en aquell any ja ambientat pel feixisme. La purga i el riure. Magnífic. Divertidíssim. Però un dia la purga anava acompanyada d'una resistència natural. Hi havia gent que es negava a passar per la veritat. Indigne. I aleshores els feixistes ja no s'accontentaven amb la purga. Agafaven l'adversari, el lligaven, el colpejaven brutalment. Allò ja no feia riure tant. Ja no era tant divertit. Però la gent, que va volguer començar a protestar, a fer un front únic contra el salvatisme d'aquells homes, ja no s'atrevia. No és que no pogués, és que tenia por. La minoria audaç l'havia imposat. "Si, clar, aquests minyons feixistes en fan un gra massa. Exageren. No està bé. El de la purga tenia gràcia..." Però ja no hi eren a temps. La minoria audaç els tenia dominats. La minoria audaç que els havia fet riure, ja els feia temer. La minoria audaç ja no posava en ridícul a la gent. Havia guanyat l'ambient del carrer. Ara ja no necessitaven la purga, ara ja impressionaven pel terrorisme. Els jutges tenien por, els diaris tenien certa lentitud per la condemna. I un dia pel món es va llençar la nova que Matteotti va ésser assassinat. Quin adversari! Si, clar, l'assassinaren per ésser un adversari perillós. Però el varen assassinar perquè Matteotti no va volguer passar pel ridícul de la purga i en veure que el volien veraxar es va defensar i en defensar-se els que només l'anaven a purgar, com que també duïen armes pel cas de la resistència, no varen tenir més remei que segrestar-lo i assassinar-lo. El feixisme ja no feia riure. El feixisme ja no utilitzava la purga com arma política. Ara assaltava cases, cremava redaccions de diaris, oprimia la gent. Riure? Si, si... El que mirava amb aires despectius o si més no creia que tenia aquesta intenció, en mirar, era bufetejat. El terrorisme de dreta havia guanyat la ciutat. Qui ja riure oïa el cor de la gent. El feixisme feia riure. Molt divertit. Molt. I ja ho veïa més tard, pocs mesos després. Tot Itàlia es sentia invadida pels noietis amb esperit deportiu. Ja ocorrien els fets trágics, sinistres del feixisme. El millor de l'intel·lectualisme sortia d'Itàlia per a no tornar mai més. La Dictadura afusellava, com no ja gaires dies... On era aquella gent que creia? On era aquella massa neutra? Què havia passat? El somriure havia fugit dels rostres de la gent.

S'ha dit que l'intent d'assassinat contra Ventura Gassol no era res més que una broma. Però qui ha dit que era una broma? Com pot publicar un diari amb responsabilitat, com "Luz", la notícia dient que el diputat Gassol "és objecte d'una broma pesada"? Cal sapiguer-ho com ho sap, qui li ha dit. El fet que uns homes lloguen una habitació veïna a la de Ventura Gassol. L'agafen, el tanquen al water, el volen lligar, li tapen els ulls i porten navalles i pistoles... On és la broma? On és el que ja riure? Ventura Gassol es defensa contra cinc miserables. Fugen. I resta ferit de dos braços i del rostre. I on és la broma pesada? Vol dir-me un director tan liberal i tan equànime on és la broma pesada? Com sap ell que els cinc miserables volien fer una broma pesada? Qui li ha dit? El que ha fet el "diari de la República" ha estat una defensa dels cinc monàrquics que anaven a assassinar Ventura Gassol. Que no el volien assassinar? Ah, no? I el revòlver i la navalla? Però és que admeten que li volguessin tallar els cabells. I res més. Faria riure. La cabellera romàntica d'un poeta... Riure. Dur el trofeu a la cartera. Enviar-lo a Fontainebleau... però i si s'arriba a resistir com Matteotti i l'assassinat, què? El director de "Luz" — ens dol

perquè es tracta de Félix Lorenzo, a qui admirem i respectem tant — què hauria dit? També ho hauria trobat una broma pesada? I "La Voz"? Oh, de "Fabián Vidal" no ens estranya. Es col·laborador de "La Vanguardia" i antifeixista. I l'homenatge també defensa els possibles assassins de Ventura Gassol. Es una broma. Tot l'esperit reaccionari de les redaccions s'ha anat a aquestes derivacions: a treure importància al fet, es a dir, a donar armes a la defensa dels assassins quan aquests, presos per la policia, siguin processats. Els defensors diran que es tractava d'una broma per a fer riure. Riure? I aleshores hem recordat els primers somriures d'Itàlia quan a Itàlia li feien riure les purgues dels feixistes que acabaven amb l'assassinat d'una de les figures més pures del socialisme internacional.

LLUCIA VINYES.

UNES PARAULES DE VENTURA GASSOL

El conseller d'Instrucció Pública denuncia la complicitat de certs diaris de Madrid

Ahí, un periodista parlà amb el senyor Ventura Gassol, referent-se a l'agressió de què ha estat objecte, a Madrid. Després d'explicar com va ocórrer el fet, el senyor Ventura Gassol va expressar-se així:

"Una de les circumstàncies que més es destaca i que m'ha produït major indignació, és la manca de valentia que demostraren —afirmà el senyor Gassol— els agressors, ja que essent, com eren, cinc homes contra un de sol, no s'atreïren a posar-se davant per davant, i hagueren d'esperar-se amagats darrera les portes per a aprofitar un moment de descuit per a poder efectuar l'agressió per sorpresa; manca de valentia o, millor qualificat, palsea covardia, com ho significa el fet ridícul que cinc homes no poguessin realitzar el seu propòsit, a despit d'emparar-se amb tants avantatges.

—Jo mateix, en llegir "Informaciones", vaig poder reconstruir certs detalls que no podia explicar-me abans de llegir la versió del succés que dona l'esmentat diari. Del que diu "Informaciones" se'n dedueix que la navalla amb la qual em feren el tall a l'avantbraç la portaven per a "ratllar-me" la cara, dit d'aquesta manera, emprant l'expressió pinxeca.

Ja és hora —afegeix el senyor Gassol— que la República acabi amb aquestes valenties, netejant els baixos fons on impera la "xuleria", per tal que aconseguixi la seva plena exaltació el Madrid hospitalari i avui ferent república que tots estem obligats a defensar i al que no es poden atribuir aquestes viles, que no fan cap honor a les ciutats que les toleren.

—Denuncio també certa premsa de Madrid que s'ha entretingut aquests dies a fer-me culpable de tots els greuges que els extremistes de Catalunya hagin pogut fer als no catalans residents a Barcelona. Jo —afirma el senyor Gassol— que d'un temps ençà em vinc aplicant a fomentar la campanya de cordialitat entre tots els pobles d'Espanya i donant el tractament de germà a tots els espanyols, en aquests moments, i davant el que passa a Madrid per culpa dels que ens ataquen i per la de qui no ens defensa en la mesura que mereix la nostra cordialitat, tan sols sigui per esperit de fraternitat i per tot el que portem fet, no solament per Catalunya, sinó per la República, em temo en certes ocasions que, si certs ambients que s'estan forjant no s'esvaeixen, que acabin per tenir més raó aquests amics extremistes que he esmentat, que els que hem lligat i estem encara disposats a sacrificar-ho tot, no solament per la llibertat de Catalunya, sinó per la de tots els pobles d'Espanya.

—Creu que el fet quedarà impune? —preguntem nosaltres.

—Qui ho sap? —Respongué ràpid el senyor Gassol—. De totes maneres, crec jo que és un deure meu denunciar a l'opinió de Madrid, als Jutges, al Govern, o a qui sigui, la conveniència que aquest atemptat no pugui quedar impune, no solament pel que pugui afectar a mi personalment, sinó per la importància política que té, ja que revela un pla netament feixista d'atac contra els homes de la República, i que ara, els que el porten a cap, el volen disfressar amb un fals vernís de patriotisme, dient-se

focs de bengala

MOBLES AL CARRER

Contemplant un desnonament és sempre un espectacle malagradós. Veure tot un parament de pis damunt la vorera, amuntegat en lamentable pila, inspira sempre al qui ho veu una sensació de tristesa més gran o més petita, però que constitueix la base per a una sèrie de reflexions.

Quan el desnonat no és un apreciable desconegut, sinó un centre polític, i aquest ostenta una filiació determinada, el desnonament remou en nosaltres fibres distintes que si es tractés de l'aspecte primer. Aquest cas s'ha donat ara. No gaire lluny d'allà on viu el cronista hom ha vist, durant mesos i mesos, un gros rètol que assabentava el transeünt que dalt d'un pis hi havia un centre nacionalista. No deia explícitament a quina de les quaranta-nou menes de nacionalismes que, a profit de l'adversari, hom cultiva a Catalunya, pertanyia el centre finat. Però deia nacionalista. I amb això n'hi ha ben bé prou per a plànger-nos de la seva sort. Estem veient en la nostra imaginació el fregament de mans dels veïns adictes al partit radical, a la Lliga o a la Santa Badoqueria, en veure els corifeus de la justícia tirar pel balcó avall, sota la protecció de la policia d'assalt, tot allò que el centre contenia.

Es lamentable que, si darrera el fia-

enemics de l'Estatut i de les llibertats de Catalunya.

Denuncio —segueix dient el senyor Gassol— certa premsa de Madrid que des de temps venia induint aquests degenerats a cometre atropellaments de la mena que han pretès posar en pràctica contra mi, i estic convençut que no serà aquest el darrer, si no es posa aturador contundent a aquests fets. D'una manera especial he d'al·ludir el diari "Informaciones", perquè del relat que fa del fet se'n dedueix que ho sabia amb anterioritat i que hi té complicitat. Explica detalls d'allò succeït entre els agressors i jo quan encara jo no havia explicat a ningú el que havia ocorregut. S'ha de tenir present que em refereixo a detalls dels quals únicament en fórem testimonis els agressors i jo.

Ultra això —segueix dient el senyor Gassol— explica "Informaciones" el projecte que tenien els agressors, i que no pogueren executar.

Vostè haurà observat —arguïm nosaltres— que ha estat molt intensa la reacció que s'ha produït contra el fet vandàlic del qual l'han volgut fer víctima.

—Encara —ens diu el senyor Gassol— estic comogut per les manifestacions d'afecte que he rebut. No solament hi ha hagut la prova d'adhesió amb la qual se'm féu objecte ahir en retornar de Madrid, sinó que he rebut infinitat de telegrams d'arreu protestant del fet. D'aquestes demostracions, més que la satisfacció personal que em produeixen, m'afalaga la cohesió que demostra el nostre poble en aquests moments. El fet ha posat de relleu que és suficient una petita injúria contra un dels nostres perquè tots ens manifestem units. El meu agraïment a Catalunya, que ha mostrat la seva cohesió i disciplina en el moment que ha fet seva l'ofensa que s'ha inferit a un dels seus fills i que en sentir-se'n ferida ha traduït el seu sentiment i ha rebut homenatge de disciplina al nostre cabdill Francesc Macià, que ara, com sempre, ha demostrat posseir el bon sentit i la serenitat amb la qual tants poden al·lisonar-se.

La meua gratitud també al Parlament de la República, que d'una manera tan unànime ha manifestat la seva protesta contra aquell fet; la meua gratitud arriba també a tots els partits polítics, personalitats representants d'entitats i particulars, entre els quals figuren alguns ministres que s'apressaren a expressar-me la seva adhesió i la seva protesta contra l'atropellament que volgueren fer-me víctima.

No puc fer altra cosa que doldre'm de l'actitud de certs intel·lectuals de Madrid, ja suficientment classificats per a no ésser confosos amb la vertadera representació de la intel·lectualitat espanyola, que han predicat una idees d'exacerbació de l'Estat espanyol, netament feixistes, i que tal vegada sense ells voler-ho, de l'admiració que fins avui havíem sentit, haurem de caure en la tristesa de veure'ls convertits, volem creure que inconscientment, en promotors de moviments que no tenen res de patriòtics ni de republicans, ni del més elemental esperit de llibertat i de justícia.

PARLA LLUHÍ I VALLESCA

«Cal usar amb tota amplitud el català com a llengua oficial»

El diputat a Corts i membre de la Comissió d'Estatuts, senyor Lluhi i Vallescà, ha fet, a un periodista, interessants manifestacions:

—Quina és la vostra opinió respecte de l'article segon, tal com fou aprovat?

—L'article segon de l'Estatut, tal com fou votat, és, a judici meu, un gran triomf per a Catalunya, encara que —cultà a afegir el nostre interlocutor— no representi ni la totalitat dels seus drets, ni una solució immillorable. Crec que l'única mutilació realment valiosa de la integritat dels nostres drets és la que fa impossible el poder comunicar-nos amb la nostra llengua, oficialment, amb València i Mallorca. Cal no oblidar, però, que aquesta impossibilitat d'ara pot ésser rectificada, o bé, en discutir-se una llei de la República que

mant títol Centre Nacionalista del districte Tal no hi havia cap soci, hom no prenguéssim la precaució de suprimir el rètol. Ja feia prou pena passar-hi pel davant i no veure mai ningú. Si no coneguéssim l'honoradesa i bona fe d'alguns dels que intervingueren a aquesta agrupació, diríem que la subvencionava qualsevol nucli anticatalà, per tal de posar de manifest davant els forasters que creuaven dalt d'un imperial, prop del cartell de referència, el poc ambient que el nacionalisme té a Catalunya. —Ja ho veuen, senyors— podien dir els detractors del concepte—. Un casolot desert, de dia i de nit, això és el nacionalisme.

Cal que hom miri una mica més el que ja i començava a s'acabi la funesta dèria que sempre hem tingut de fugir a fer i desfer entitats, amb la qual cosa les afegim totes i donem armes a l'enemic. Es singular i faria plorar si no fes riure. En caure la primera Dictadura, quan tota activitat política havia estat esborrada del mapa, el qui això signa va voler fundar-ne una d'entitat. Només ell sap els treballs i les fatigues que va costar als iniciadors enllocar els primers cinquant socis. Els fets, però, donaren a la nova formació una importància relativa, d'aleshores ençà, tothom ha perdut la por i les associacions creixen com a bolets. N'hi ha per a tots els colors i tots els gustos. Hom cura d'expressar fins la darrera gola qualsevol discrepància o refec, per tal de subdividir-ne cada una en tres o quatre. A cada cantonada creix ufana la carabassera d'una associació —dit sigui sense ofendre ningú—. El microbi de la intervenció s'ha apoderat de l'ànim de tots aquells que us enganyaven a dida a començaments de l'any 1930. Ara tots volen fer política i crear entitats, excepció feta del que signa que no en fa ni en vol fer mai res cap.

I és doblement dolorós que entre-nos d'aquesta exuberància d'associacions per a tots els gustos, sigui justament una que ostenta el títol de nacionalista, tan grat a Martí i Julià i a Prat de la Riba, la que naufragui tristament per manca d'elements de vida. Amics, ja molta pena veure el mot nacionalista llançat al carrer com una rata morta. I això tot i que, probablement, el nacionalisme clàssic, resclosit d'avant-guerra, de l'entitat desnonada no té res a veure amb el meu que és avui reflex i conseqüència del meu romanticisme llibertari.

J. M. FRANCES

cada dia...

Bulletí del temps

Després d'una breu malaltia, d'una malaltia —que no hem fet pública des de les pàgines d'aquest diari perquè no es pensés algú que volíem donar-nos importància—, recomencem la nostra tasca de cada dia.

La recomencem al camp, a un poblet del prat del Llobregat, on hem anat a passar el diumenge molt ben acompanyat d'uns bons amics.

Hem vist uns camps verds, que és el color dels camps a l'estiu. Ens han dit que hi havia una aigua molt bona i, com que no ens agrada portar la contrària a ningú, ens ho hem cregut. Ens han dit que no tindríem calor i ja no ens ho hem cregut tant perquè suàvem desesperadament.

I aquest és el bulletí del temps, gens tranquil·litzador per a nosaltres: la calor.

Civilització

Uns per por, altres per pudícia i dignitat, han volgut llevar importància al salvatge atemptat comens per quatre estúpids en la persona del nostre estimat poeta Ventura Gassol.

Per voler-hi treure importància diuen que ha estat una faccècia pesada. Ha estat quelcom més greu que una faccècia pesada: ha estat una vil·la. Una vil·la que no pot cometre's

donés en aquelles regions germanes nostres categoria oficial al català.

Més que lamentar la part incompleta de l'article segon aprovat ja —prosegui el diputat català—, el que cal fer ara a Catalunya és usar amb tota l'amplitud que l'article reconeix el català en l'esfera oficial.

—Quins efectes produïren a la Comissió d'Estatuts els discursos a l'entorn de la totalitat del títol segon?

—Com a membre de la Comissió he de dir que tant el senyor Joan Estel·lic com el senyor Humbert Torres, en llurs discursos, ambdós magnífics, no van concretar molt respecte la totalitat que es discutia. Llurs parlaments van ésser d'una major amplitud, referint-se, més que res, al problema català en si mateix. El del senyor Ferran Valera, més concret francament favorable a Catalunya produí una gran impressió. El del senyor Armaza, en nom dels radicals, va representar una reducció dels punts de vista del discurs del senyor Lerroux quan es discutí la totalitat de l'Estatut. Finalment, he de manifestar que la Comissió trobà, gairebé en la seva totalitat, flux el parlament del senyor Sánchez Roman.

—I en la Cambra, quina impressió produïren aquests discursos?

—No crec —segui contestant el senyor Lluhi— que hagin fet variar la situació, com no sigui el del senyor Ferran Valero en sentit favorable.

—I en la part que segueix, que pas-sarà?

—La primera discussió a fons que es presenta serà segurament la que farà referència a la part de Justícia. Car és la primera funció important i concreta de les de l'Estatut. En les discussions que succeiràn es començarà a veure la sort que el nostre Estatut ha de córrer. Si es manté en les línies generals dibuixades pel Govern de la República en el discurs del senyor Azàña, o si, encara, es va a una reducció major.

—I si s'anés a una reducció major, quina creieu que hauria d'ésser l'actitud de la minoria catalana?

—En aquest segon cas crec que la minoria catalana ha d'anar resoltament a abstenir-se de votar en les solucions que proposés la majoria parlamentària de la Cambra, i que fossin inferiors a les que fins ara semblen ésser les del Govern.

—Creieu que el Govern està inclinat a regular en la seva actitud? Per quins motius?

—No sé si el Govern està disposat a regular. Si ho fa, indubtablement que serà degut a voler obtenir, per la que ell creu major força de l'Estatut, els vots de la minoria radical. A mi em sembla que avui la preocupació més forta del Govern en aquesta qüestió consisteix en voler accontentar els radicals, sense desatendre la minoria catalana, i viceversa.

—Plantejada la qüestió en aquests termes, quina pot ésser, per vós, l'actitud del Partit radical?

—Jo consideraria personalment molt lamentable —acabà manifestant el senyor Lluhi—, i això fa que continuï essent optimista, que la missió històrica de la minoria radical, en el moment de l'autonomia de Catalunya, fos la de reduir aquesta autonomia en forma que representés, com podria esdevenir-se, una gran decepció en la confiança que Catalunya havia dipositat en aquesta República.

HOMENATGE A JOSEP TERRADELLES

Els elements catalanistes i republicans que s'apleguen a l'Ateneu Pi i Margall de la Barceloneta, han organitzat per al dia 10, un acte d'homenatge a llur consoci Josep Terradelles, conseller de Governació de la Generalitat de Catalunya.

Com sigui que seran diversos els actes que tindran lloc amb aquest motiu, donarem a conèixer el programa tan aviat com estigui enllestit.

Sabem que l'Ateneu Pi i Margall, de la Barceloneta, aprofitant l'avenç de l'homenatge al Conseller de Governació de la Generalitat, En Josep Terradelles, ofrenarà a les famílies necessitats bonics lots de vestidets confeccionats sota la direcció de la senyoreta Maria Donato.

RECORDEM ALS NOSTRES SUBSCRIPTORES I ANUNCIANTS QUE LA REDACCIO I ADMINISTRACIO DE "LA HUMANITAT" HAN QUEDAT INSTALLADES A LA RONDA DE SANT PERE, NUMERO 11, PRINCIPAL

TELEFONS 24646 I 24647

impunement en una ciutat civilitzada. Quin concepte deuen tenir de la civilització aquests cinc idiotes que han agredit amb navalles a Ventura Gassol?

Rondant pels estudis de la Metro Goldwyn Mayer

No es feren pas precises les "làgrimes de glicerina" per a rodar les escenes de plors entre Clark Gable i el petit Tad Alexander en "Strange Interlude".

Quan Tad (l'actor de set anys) va amagar el rostre damunt el pit de Gable, les làgrimes varen saltar espontànies dels ulls del gran actor.

—Em feu recordar dels meus temps

EL CINEMA

d'infant aquest xicotet — explicava Clark Gable, tot emocionat.

«Qui és que no deixaria de bona gana el seu automòbil a Greta Garbo? Quan Gene Markey va assabentar-

se que la Metro Goldwyn Mayer estava cercant un cotxe d'aparència estrangera per a servir de carruatge a la Garbo per al film "As you desire Me", es va apressar a posar el seu "Mercedes" a la disposició incondicional de la famosa estrella.

En certa escena de "Strange Interlude", Tad Alexander, el petit i meravellós actor, tenia de trencar a trosos, en un moment de ira i desesperació, un formós vaixell.

L'escena fou esplèndidament representada.

—Com t'ho has fet per a plorar tan sincerament? — va preguntar-li Robert Z. Leonard, el director, tot acariciant el menut, que encara tenia tota la cara plena de làgrimes.

—Es que Clark Gable m'havia dit que, després d'acabada la pel·lícula, aquest vaixell seria per a mi.

I es va posar a plorar encara amb més força.

Fer pous no té res a veure amb la indústria cinematogràfica. Almenys així ho creiem fins ara.

No obstant la Metro acaba d'obrir un pou de 76 metres de profunditat amb el sol objecte de produir millors produccions.

L'aigua que s'empra als laboratoris cinematogràfics, per al tractament del film, ha d'ésser químicament pura.

I amb aquest propòsit l'aigua corrent es purificava antigament per mitjà d'un sistema de complicats aparells.

Ara, mercès al pou que hem esmentat, serà possible extreure aigua d'una gran profunditat i, per consegüent, molt més pura que la corrent.

Això facilita enormement el treball de laboratori, sense comptar que el film revelat amb aquesta aigua és de molt millor qualitat.

Allò del "llenguatge de les flors" és quelcom més que una figura poètica, almenys davant del micròfon.

A l'escena de les noces del film "Prosperity" (nova pel·lícula de Maria Dressler i Polly Moran, editada per la Metro Goldwyn Mayer) calgué imposar el silenci a les flors, com si es tractés d'artistes de carn i ossos.

A aquesta escena s'empraren flors assecades artificialment a fi que la calor produïda pels potents reflectors no es marcissin.

I, en efecte, no es marciren. Però en canvi, s'olia una mena de murmuris que produïen les flors en imperceptibles moviments produïts pels elevats temperatures dels reflectors.

Un expert en floricultura fou contractat, el qual va lligar els peduncles amb fil verd, tal com es fa amb les flors artificials.

Les flors, llavors, varen callar i pogué prosseguir la producció del film dins el més complet silenci.

Lillian Bond, la popularitat de la qual augmenta dia a dia no solament pel seu art, sinó també per la seva bellesa

Mary Carlyle, deliciosa ingènua de la Metro

notícies curtes

El dia 7 de juliol de 1932, a les nou del matí, seran venuts en pública subhasta al Mont de Pietat de la Mare de Déu de l'Esperança, organisme de préstecs prestatari de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis, les garanties dels empenyoraments de joells, vençuts abans del dia 1 d'abril de 1932. L'entrada a la sala de subhastes és per la plaça de Junyeres, 2, entresol.

La Secció de Literatura i Belles Arts de l'Ateneu Enciclopèdic Popular, en reunió general, celebrada el dia primer del corrent, va elegir la següent Junta Directiva:

President, Marc Benet.
Secretari, Joan Tomàs Borràs.
Tresorer, Cèsar Mileo.
Vocals, Josep Boix i Joaquim Puigades.

El dia 16 de l'actual tindrà lloc la inauguració de les vetllades teatrals organitzades per la Comissió d'Esports i Festes del Casal d'Esquerra Estat Català de Gràcia (Santa Agueda, 40), les quals tindran lloc al teatre del Cercle L'Artesà (Travessia de Sant Antoni, 12 al 18) posant-se en escena el sainet de caire barceloní "Un milionari del Putxet".

Brillantíssima va resultar la festa de clausura celebrada ahir a l'Exposició de Joguines i Articles de Basar, que des del dia 12 del propassat mes ha vingut funcionant al Palau de la Metallúrgia, ja que per fi de festa es féu un sorteig de dotze joguines entre la maldada que hi va concórrer. Varen ésser premiats els següents nens: Pere Vallcorba, amb el número 5251; Miquel Oller, 3594; Joan Longàs, 5115; Joan Villanueva, 2517; Maria del Carme Velasco, 6621; Maria Lluïsa Garcia, 6089; Enric Ferrer, 2531; Teresina Barnadas, 3688; Roseta Capell, 6362; Antònia Parramon, 207; i Maria del Pilar Roig, 6984.

El degà-president i el secretari del Col·legi Oficial d'Arquitectes de Barcelona han retornat de Madrid després d'haver celebrat diverses entrevistes amb el ministre d'Instrucció Pública i Belles Arts i altres rellevants personalitats del Govern, amb les quals tractaren assumptes de cabdal interès per a la professió, havent obtingut impressió immillorable referent a la marxa i actuació futura dels col·legis en la seva relació entre llurs lleis fonamentals i els Poders públics.

Així mateix varen deixar ja constituït, a Madrid, el Consell Superior de Col·legis ordenat per Decret del Govern provisional de la República de 13 de juny de 1931.

La Ponència Pro-Cambra del Viat-

El Congrés d'Educació

En la darrera reunió celebrada per la nova Junta de l'Ateneu Enciclopèdic Popular i el Comitè del Congrés d'Educació General s'acordà ampliar els llocs del Comitè a fi que en ell tinguin representació les entitats que poden assenyalar noves tendències en l'ensenyament, d'acord amb la possibilitat de futures organitzacions socials.

La reunió fou presidida pel doctor Serra i Hunter, president honorari de l'Ateneu i efectiu del Congrés, i d'acord amb l'orientació abans dita, s'acordà concedir representació a les següents entitats: C. N. T., Bloc Obrer i Camperol, Partit Comunista Espanyol, Unió General de Treballadors, Unió Socialista de Catalunya, Col·legi de Doctors i Llicenciats, Seminari de Pedagogia, Institut Escola, Escola Normal de la Generalitat, Deganat de Mestres Oficials de Barcelona i els Ateneus de Tarragona, Girona i Lleida.

La propera reunió del Comitè del Congrés tindrà lloc el vinent dimarts, a les vuit de la vetlla. Hom prega tots els delegats que no deixin d'assistir-hi, donada la importància dels temes a tractar.

Jant, Corredor i Representant, de Catalunya, comunica a tots els professionals que la continuació de l'assemblea, celebrada el 26 de juny passat, tindrà lloc, el 10 de juliol, al local de l'Ocell de Foc (Consell de Cent, 224).

Es prega als lectors d'aquest avís que es serveixin comunicar-ho al major nombre possible de companys a l'objecte d'aconseguir una lluita assistència.

El Consell Directiu de l'Associació Euterpense dels Cors de Clavé posa a coneixement de totes les societats corals aliades i a totes les seves amistats, que ja s'han posat a la venda els tiquets de la gran festa a homenatge de Joan Plana, excel·lent poeta i conserge de l'entitat, que tindrà lloc el vinent diumenge, dia 17, al Restaurant Pàtria (Plaça Sepúlveda) a les onze del matí.

Les societats corals foranes poden fer les comandes fins el dia 15, a les dotze de la vetlla, dels tiquets del Vermut d'Honor.

"Viatges Blaus" inaugura, diumenge vinent, les seves excursions marítimes d'estiu a la Costa Brava. Ja no cal dir que tractant-se d'aquesta organització turística el viatge es farà en l'esplèndida motonau "Ciutat de Palma", que a la gran comoditat dels seus magnífics salons de música, fumador, menjador, bar i altres, s'hi uneix l'avantatge de les setze milles que desplaça amb el seu utilatge de dues hèlixs. Això permetrà posar-se en menys de tres hores i mitja a Palamós.

Beques per a anar a Itàlia

El Govern d'Itàlia ha creat dues beques amb destinació a alguns espanyols que vulguin realitzar estudis a les Universitats o als instituts del país veí.

Per a optar a aquestes beques precisa ésser espanyol, acreditar els estudis que ja hagi realitzat a Espanya, poguer acompanyar a la instància la justificació dels seus treballs, publicacions i títols acadèmics.

L'aspirant manifestarà els estudis que es proposi realitzar a Itàlia, i es donarà preferència al que coneixi l'idioma italià.

L'import d'aquestes beques serà de 5.000 pessetes anuals cada una.

Els agraciats podran gaudir de la beca a qualsevol lloc d'Itàlia que existeixi Universitat o Institut superior.

Les indicades beques tindran efecte a partir del curs 1932-1933 vinent, el qual en aquell país comença el dia 1 de novembre vinent.

Per a continuar el gaudi de la beca, els agraciats hauran de provar que els estudis es segueixen amb aprofitament.

Aquesta circumstància es provarà per certificats expedits pels caps dels establiments on cursi els seus estudis. Les instàncies i altres documents s'adreçaran a la Secció de Fundacions del ministeri d'Instrucció Pública i Belles Arts fins el dia 15 del mes de setembre vinent.

La concessió es farà abans del 15 d'octubre del present any.

Clausura de l'Exposició de Primavera

Ahí, a la tarda, tingué lloc la clausura de l'Exposició de primavera 1932, organitzada per la Junta Municipal d'Exposicions d'Art, que ha estat oberta, al Palau Nacional de Montjuïc, des del dia 22 de maig.

Per tal de solemnitzar la clausura, la Junta Municipal d'Exposicions havia organitzat un concert per la Banda Municipal, a honor dels artistes expositors.

La Banda, dirigida pel seu il·lustre mestre J. Lamote de Grignon, interpretà un extraordinari programa simfònic. Interpretà en primer lloc l'obertura de "La gruta de Frigal", de Mendelssohn; la "Simfonia incompleta", de Schubert (Allegro moderato i Andante con moto), intrumentada pel mestre Lamote, qui assolí en aquesta obra genial moments d'una solemne profunditat i arrenca, en acabar, una ovació entusiasta. Després interpretà, de la manera que sempre ho fa la Banda, l'"Scherzo" de l'"Aprenent de bruixot", de Dukas, el preludi de "Els Mestres cantaires", de Wagner; l'"Encís del divendres Sant", del Parsifal, i l'Obertura del "Tannhauser".

L'ampla sala del Palau es veié plena de selecte públic.

En acabar el concert, els assistents es dirigiren a les sales de l'exposició que, essent el darrer dia foren visitadíssimes. L'acte de clausura no tingué cap solemnitat protocolària. Es donà per clausurada l'Exposició amb assistència dels membres de la Junta de Museus, senyors Folch i Torres, Borrelleres i Tarragó. Assistiren també el senyor Campalans, en caràcter particular; el crític d'art i membre del Comitè senyor Joan Merli, els artistes senyors Planer, Joan Rebull, Nogués, Grau Sala, Shum, Culrant, Serres, Solanich, Vila Cinca, Soler Dífent i molts altres, els periodistes i crítics senyoreta Lewi, Montserrat Isern, Molins Fabregues, Angel Estivill i d'altres que sentim no recordar. Entre els assistents veiérem també Andreu Nin.

La Junta de Museus ha adquirit d'aquesta Exposició un tela de Fèlix Mestres i una escultura de Culrant, del saló de Barcelona, una tela d'Umbert, una altra de Sunyer, una escultura de Joan Rebull i una altra de Granyer i de Manolo, respectivament. També de la Secció d'Art decoratiu ha adquirit una peça de Llorens Artigas. La Junta Municipal d'Exposicions també ha adquirit una dotzena d'obres de cada saló, però ahir encara no s'havien posat els cartells.

S'han tancat les portes a un quart de nou.

AL POBLE NOU

Un míting del Bloc Obrer i Camperol

Organitzat pel Bloc Obrer i Camperol de la barriada del Poble Nou, se celebrà ahir, a les onze, un míting al cinema Catalunya, del carrer de Martí Vilanova.

Parlaren els comunistes Josep Coll, Jaume Serra, de les Joventuts, i Víctor Colomer i Joaquim Maurin.

En parlar Víctor Colomer de l'actuació dels dirigents socialistes, i en especial dels que ara són ministres, produí una interrupció que fou acallada pels assistents. La interrupció tornà a reproduir-se amb caràcter de perturbació quan l'orador digué que la Revolució democràtica havia estat escamotejada i que el feixisme dels militars monàrquics amenaçava els desllos dels treballadors. Llavors els assistents expulsaren violentament els perturbadors, que resultaren amb lesions un d'ells de bastanta consideració, segons sembla de primer antuvi.

Feta la calma, prengué la paraula Joaquim Maurin, que qualificà d'agents de la reacció els perturbadors. S'estengué l'orador en consideració sobre el moment polític i glossà l'acte dels dos comunistes Arquer i Miravittes davant el Consell de Guerra, negant que fos un acte de xovinisme nacionalista, sinó que respon al concepte que ells tenen del problema de les nacionalitats.

Parlà després de la tàctica obrera de l'anarco-sindicalisme, i digué que ja per tres vegades s'ha produït, en l'anarquisme històric espanyol, el fet que després d'un gran desengany polític inflingit per les esquerres burgeses s'havia llançat a l'acció apolítica com a reacció.

Finalment, afirmà que el seu partit venia a trencar aquesta cadena sense fi que lliga l'obrerisme a la impotència i que el marxisme del Bloc els havia de conduir a la victòria, puix que responia plenament a un sentit de classe.

Tots els oradors foren molt aplaudits.

Mentre flirtejava al cinema li robaren el portamonedes

Mentre es trobava al Cinema Ramblers, Maria Magdalena Delaurens, de trenta-sis anys, parlant amb un jove, aquest li arrabassà el portamonedes, el qual contenia setanta pessetes, algunes anelles i un collaret de perles.

Maria Magdalena perdé els béns i el "flirt", puix que el minyó s'esmunyí molt llest.

ESTIUJANTS

No us descuideu d'emportar-vos llibres

EN TROBAREU AL COMPTAT I A TERMINIS A

El hogar del libro

Clarís, 20
DEMANEU CATALEGS I CONDICIONS

Els Centres d'Esquerra Republicana de Catalunya expressen al senyor Ventura Gassol la seva adhesió i la seva simpatia

El dissabte, des d'abans de les set del vespre, el Saló de Sant Jordi del Palau de la Generalitat estava ple de representacions de tots els Centres d'Esquerra Republicana de Catalunya, desitjosos de tributar a Ventura Gassol un homenatge de simpatia.

A les vuit en punt sortiren del despatx del conseller de Finances, els senyors Macià, Gassol i Serra Moret, acompanyats del Dr. Aiguader, Aragall i altres personalitats. El senyor Tauler, secretari general del partit, fou el primer en prendre la paraula, per a oferir l'homenatge fervorós a l'il·lustre parlamentari. Salutad amb forts aplaudiments, començà dient:

"La Federació d'Esquerra Republicana de Barcelona va rebre ahir, amb profunda i justificada indignació, però amb una gran serenitat, la notícia d'una agressió covarda en la persona d'un dels seus homes més estimats.

Els directius — afegí — varem ofegar aquella justa indignació en el fons del cor, i organitzarem una manifestació d'afecte, de respecte i d'adhesió. Ací teniu, germà Gassol, tota l'organització d'Esquerra Republicana per a abraçar-vos. Darrera la dignitat i la vida vostra, amb la dels companys, hi ha la vida i la dignitat de Catalunya. Darrera la vida i la dignitat de Catalunya hi ha també la dignitat i la grandesa de la República."

Les paraules del senyor Tauler són acollides amb una intensa ovació.

PARLAMENT DE VENTURA GASSOL

Després s'aixecà a parlar Ventura Gassol, el qual és fortament ovacionat. Els aplaudiments duren una bona estona. Fet el silenci, el diputat català començà:

Fins ara, de Madrid, fora el del Congrés, dels altres diaris no ens ha arribat cap adhesió sincera en absolut, ni tampoc ens vindrà. Em plau de dir des d'aquest lloc, doncs, que espero el que farà el Govern d'Espanya contra aquesta premsa que ha induït a l'atropell. Vull deixar constatat des d'ací que em quedo amb actitud d'espera, respecte al procedir del Poder contra els diaris que expliquen el succeït i sembla que ho sàpiguen més que jo i que els propis delinqüents. El diari contrabandista i xantagista que es diu "Informaciones", sembla que ho sap massa bé. Des de la Generalitat denuncio públicament aquest fet. Madrid té la paraula.

Catalans: Gràcies per la vostra adhesió que sento com mai dins l'ànima. Podran oprimir-nos, però Catalunya serà sempre Catalunya. Amb la violència no ens vanceran, perquè l'ànima serà nostra. Catalans, aneu-vos-en tranquil·lament. Us demano amb l'ànima, en genolls, que no torneu violència per violència. Que la nostra serenitat tingui la força de la raó. Estigueu, doncs, esperancats. Jo lluitaré per la llibertat de Catalunya igual que faria per conquerir les llibertats dels altres pobles d'Espanya. En aquells moments que semblava m'anaven a tallar la munyeca, pensava en vosaltres i així mateix em deia: Té, jo que he predicat sempre la germanor entre els homes, ara aquests volen matar-te. A desgrat d'això no m'abandona la idea d'una Espanya gran—que ells no entenen—i que es concreta en una República federal amb pobles ben lliures. Catalunya, Euzkadi, Galícia, tots els altres, seran nacions amb un Estat organitzat.

I ara adéu-siau. Estigueu tranquils. Tenim tots un cabdill en el qual hem disposat la nostra confiança. Catalunya no trontollarà mai indecisa i obtindrà amb aquesta fermesa les seves llibertats preuades.

Una ovació persistent coronà el brillant discurs del senyor Gassol.

DISCURS DEL SENYOR MACIÀ

Finalment s'aixecà a fer ús de la paraula el President de la Generalitat, senyor Francesc Macià, acollit d'una manera afectuosíssima.

Digué això:

He vingut ací amb vosaltres a retre un homenatge d'afecte a l'amic Gassol. La meua estimació per ell és la d'un pare. L'he vist, amb mi, durant els set anys d'exili, en moments en què — i perdoneu la indicació, que no és un retret — no ajudàveu com calia els que allà dalt estaven disposats a jugar-se el cap. Sé el que passa en un país, on, fins que no hi ha un estat d'opinió, no arriba a moments com aquests. Ara ja no és possible que vingui una dictadura militar ni un feixisme. Els catalans el que volen és la seva llibertat i estic segur que amb totes les forces sortirien a defensar-la, una vegada hagi estat obtinguda. Pot succeir — cal que m'entengueu — que de l'escrit a la realitat s'estableixi una distància relativa. Jo he sentit a vegades coses estúpides, com la que Catalunya quedaria satisfeta amb l'Estatut que ara es discuteix a les Corts. Sapiguen que en un tema de llibertat col·lectiva no hi ha ningú que pugui estar satisfet amb les solucions. Cal confiar sempre en l'evolució i en les necessitats de cada moment. Llitem, doncs, amb fermesa, per arribar a obtenir el que desitgem de tants d'anys ençà.

Als extremistes els dic que respecte tots els ideals, però que sóc més liberal, absolutament, d'aquells que parlen tothora de llibertat. Quan he estat atacat, adhuc en l'honra, que és el més preat que tinc, no ha pogut dir ningú que hagi portat un periòdic o un individu als tribunals, donant sempre un exemple de tolerància i sense arribar a indicar mai l'aplicació de les lleis excepcionals promulgades.

Per això, amics, us demano que estigueu units. Per la vida d'un poble els anys volen dir segons. Tingueu la seguretat que amb calma a tot s'arribarà. El nostre deure és el de portar la llibertat de Catalunya i per això posarem a contribució tots els nostres esforços.

Acabo, retornant al que deia el nostre amic. Ell, amb la seva intel·ligència i gran cultura, sempre alegre, m'ha donat tothora una nota d'optimisme, sobretot quan teníem al damunt el pes de la responsabilitat. Ara precisament li ha tocat una altra vegada rebre les conseqüències d'una passió cega. Si l'haguessin mort, ell ho ha dit, la seva mort hauria contribuït a l'obtenció de la nostra aspiració suprema. Però val més que no vingui així. Nosaltres no tindrem la necessitat de destruir res.

Amics: Us demano que continueu units i disciplinats. Us ho demano per Catalunya. I ara, a honor de Ventura Gassol, cridem tots ben fort: Visca Ventura Gassol, màrtir de la pàtria catalana.

El senyor Macià fou molt aplaudit. Seguidament les autoritats es retiraren, enmig d'una nova ovació.

I s'inicià la desfilada enmig dels més expressius comentaris a la jornada de protesta contra el salvatge atemptat de què ha estat objecte el dignatari català, senyor Ventura Gassol.

Detenció d'individus perillosos

La policia del districte de les Drassanes, a les ordres del Comissari senyor Lleó González Vives, practicaren ahir a la tarda un servei de gran importància.

El senyor González encarregà els agents de l'esmentada delegació senyors Baquer Martínez i Sanz Tabaret que agafessin uns estrangers que hom sabia que rondaven aquell barri.

Els agents, després de cercar molt, aconseguiren agafar Joan Baptista Predali, de vint-i-sis anys, fill d'Acacio (Còrsega), el qual duia una documentació en regla a nom de Jean Dominiqui Pascualini.

També fou agafat pels mateixos agents, Karl Walcher, de vint-i-set anys, fadrí mecànic, fill de Zúric (Suïssa), però naturalitzat austríac.

El detingut no pogué demostrar de què vivia.

Ambdós detinguts foren posats a disposició del cap superior de Policia, el qual els féu tancar a la presó.

El primer serà proposat per a l'extradició, que ja ha estat sol·licitada; el segon serà expulsat.

El senyor Ibáñez cridà al seu despatx el comissari senyor González i els dos agents esmentats, a els felicità pel servei prestat.

La política

EDUARD ORTEGA I GASSET
A TERRASSA

Com havíem dit, atinent a prec rebuts de diversos elements prestigiosos de Terrassa el proper diumenge, dia 10, el senyor Eduard Ortega i Gasset donarà una conferència d'interès per les coses de Catalunya.

El Partit Radical Socialista de Catalunya organitza amb tal motiu una anada a dita població per a sentir la paraula del prestigiós Diputat a Corts.

SECCIO FEMENINA DEL CASAL D'ESQUERRA ESTAT CATALA DE GRACIA (STA. AGUEDA, 40)

El primer dimecres de cada mes a les deu de la nit totes les associades i simpatitzants del Dte. VIII són pregades d'assistir a les conversacions d'orientació polític-feminista que té organitzades aquesta secció encaminades a que la dona es capaciti dels principis bàsics d'Esquerra Republicana de Catalunya a l'enfons que adquireixi el grau de cultura que li es necessari per exercir totes les funcions socials que li són destinades.

ELS SENYORS PLA I ARMENGOL, VIDAL-ROSSELL I ALTRES MILITANTS SON EXPULSATS DE LA FEDERACIO SOCIALISTA DE BARCELONA

Per tal de tractar d'actes d'indisciplina per part d'alguns afiliats, ahir es celebrà a l'Esquerra de l'Eixample l'assemblea convocada per la Federació Socialista de Barcelona.

Presidí la reunió el senyor Olarte, i actuà de secretari el senyor Valldosera. Els socis ompleren completament el local.

El secretari del Comitè, senyor Comeron, va posar de relleu les manques d'indisciplina que han estat cometes per alguns afiliats. Després d'intervenir en la discussió d'aquest assumpte diversos assembleistes, es posà a votació el dictamen presentat per la Comissió nomenada a aquest efecte, i en resultà l'expulsió del partit del doctor Pla i Armengol, Vidal-Rosell, Coll-Creixell, Sánchez-Marín, Clotet, Galmes, Duran-Rosell i Sales.

L'assemblea es va haver de suspendre a causa de l'hora avançada, i, per tant, sense acabar de tractar els assumptes de l'ordre del dia. Per a la continuació, el Comitè convocarà novament l'assemblea.

EL MINISTRE D'AGRICULTURA A BARCELONA

Arribà anit a Barcelona el ministre d'Agricultura senyor Marcellí Domingo, el qual assistirà avui a l'acte inaugural del Congrés de les Indústries de la Pintura, en representació del Govern de la República.

ROC BORONAT CONFERENCIANT

Demà, dimarts, a les deu de la nit, Roc Boronat donarà una conferència pública a l'estatge d'E. R. de Catalunya (carrer de Santa Agata, 40, i Menéndez Pelayo, 175), en la qual tractarà sobre el tema "El nostre nacionalisme".

MITING D'ESQUERRA REPUBLICANA A SANTA COLOMA DE GRAMANET

Ahir tarda tingué lloc un miting d'afirmació dels ideals del partit al Centre d'Esquerra de Sta. Coloma de Gramanet. Va assistir-hi nombrosa concurrència.

Presidí el senyor Lluís Duran, el qual expressà que amb aquests actes els homes de l'Esquerra Republicana de Catalunya van preparant el poble per als moments decisius que s'acosten per a la llibertat de Catalunya.

A continuació el senyor Clapés va llegir unes quantilles, en les que es glossava l'actuació dels homes d'idees nacionalistes a través del temps.

Després parlà el senyor Alai. Aludí a la Dictadura, i expressà que en la derrota de Primo de Rivera tingué una principalíssima part Catalunya, l'esperit de la qual no pogué dominar el dictador.

Acabà dient que l'Estatut simbolitzava la voluntat de Catalunya.

Seguidament féu ús de la paraula el senyor Ramon Junyent, el qual glossà unes paraules del senyor Macià, referents a la unió de tots els catalans davant l'Estatut.

Després parlà el senyor Térmens Badal, el qual es referí al concepte que en les altres terres d'Ibèria es té de Catalunya, i remarcà la injustícia que amb això es cometia.

A continuació parlà el regidor barceloní senyor Oller.

Digué que amb aquests actes es demana als ciutadans catalans la seva col·laboració per al triomf dels ideals de llibertat de Catalunya, dels quals són els seus més fidels depositaris els homes de l'Esquerra Republicana de Catalunya. Afirmà que la política de concòrdia iniciada i propugnada per la Lliga havia resultat un enorme fracàs, i que a través de la qual s'havia pogut constatar la incomprensió de la gent d'enllà de l'Ebre davant el problema català, que no s'amaguen de dir que no estan disposats a concedir a Catalunya el que aquesta en justícia es mereix. Per últim, parlà el senyor Duran Albosa, el qual senyalà el fet que Catalunya s'ha mostrat sem-

Lluís Companys al Vendrell

Els actes d'ahir d'afirmació rabassaire a les comarques tarragonines

Ahir se celebraren a les poblacions de Valls i Vendrell dos actes organitzats per la Unió de Rabassaires de Catalunya, en els qual hi prengueren part els senyors Galés, Pujol i Font, Riera, Aragay i Lluís Companys.

El del Vendrell, que començà a les onze del matí, s'obrí amb unes paraules del president dels Rabassaires de la comarca, donant la benvinguda als oradors.

A continuació el diputat de la Generalitat, senyor Manuel Galés, justificà la seva interpretació en aquests actes i digué que els homes de professions liberals han de contribuir també a obtenir les reivindicacions del proletariat del camp.

Parlà a continuació el president de la Unió, senyor Riera, el qual digué que la Unió representa una força formidable.

A continuació parlà el diputat de la Generalitat senyor Pujol i Font, i digué que per ara la República no solament ha resolt el dret de ciutadania. Hi han altres problemes, però, que cal que la República resolgui.

El diputat a Corts senyor Aragay, començà explicant l'història de la Unió de Rabassaires i la seva orientació.

Afégi que ell té la confiança en els homes de la República, i que aquests procuraran resoldre el problema que afecta a tots els treballadors del camp.

En darrer lloc féu ús de la paraula el diputat senyor Companys que, en aixecar-se, fou saludat amb una gran ovació pel públic que omplia el teatre. El senyor Companys digué:

"Des de l'inici de la campanya de la Unió de Rabassaires, els propietaris i les forces reaccionàries polítiques han llençat la falsetat de què féiem campanyes dissolvents. Volien fer veure que a Catalunya no hi havia problema agrari, i que nosaltres l'inventàvem. Hem creat una força solvent i plena

pre federal i germana de les altres terres ibèriques; recordà que quan la primera República espanyola, Catalunya va oferir-li el concurs de dos homes tan eminents com Pi i Margall i Figueres.

Acabà expressant que en els actuals moments l'actitud dels bons catalans ha d'ésser el d'estar pendents del que digui el venerable President de la Generalitat, amb la seguretat que el senyor Macià ha de conduir a Catalunya al triomf dels seus ideals.

CONFERENCIA DE JOAN CASANOVES

Dijous a les deu del vespre el Conseller de la Generalitat i Cap de la Majoria a l'Ajuntament Joan Casanoves, parlà a l'Ateneu Obrer d'Esquerra Republicana del Dte. VI, Provença, 156, sobre: "L'Esquerra al Municipi. Les meves intervencions municipals. Els debats administratius i els debats polítics."

L'acte serà públic.

CONFERENCIA DE BERTRAN DE QUINTANA

Al Centre i Joventut d'Esquerra Republicana del Dte. II descabdellà el regidor senyor Bertran de Quintana una brillant conferència sobre "Les democràcies i l'internacionalisme".

Començà l'orador condemnant l'atemptat de que fou víctima Ventura Gassol, agressió que és una prova més de la insània de les dretes que es palesa sempre a través de la història i en l'època moderna i contemporània. Demostrà el senyor Bertran de Quintana que les oligarquies tant a l'antigüetat com a l'Edat mitjana, foren els causants de molts desastres i de conflictes bèl·lics perquè les classes dirigents pretengueren sempre ampliar llurs dominis i enriquir-se amb el producte de la rapacitat i l'expoliació. L'època moderna es caracteritza pel fet de passar els privilegis a mans d'uns magnats de l'alta finança internacional: els trusts, els cartels, són e. que mouen i dirigeixen els Estats; s'entaula una lluita aferrisada pel domini de mercats i el control internacional de matèries primes. A començaments del segle passat les principals nacions europees inicien la política colonitzadora. França s'apodera d'Argèlia, del Congo, de l'Indo-Xina, la petita Bèlgica estén els seus dominis a Àfrica i el mateix fan Alemanya i Itàlia. Es per això segueix dient Bertran de Quintana, que cal que les democràcies s'uneixin per tal de barrar el pas a les cobejances inconfessables dels financers internacionals. El sentit de democràcia solidaritza els pobles; les oligarquies els divideixen i encenen guerres.

L'eloqüent i erudit dissertació del senyor Bertran de Quintana que fou en diversos passatges subratllada pels aplaudiments del nombros auditori, fou al final premiada amb una ovació entusiasta.

d'eficiència que avui és un puntal per a la pau de la República.

A aquesta tasca de ponderació havia de respondre el Govern de la República amb una gran atenció. El problema agrari és difícil, canvia de faiso a cada poble d'Espanya, i té modalitats a cada comarca. Sortosament, la força agrària obrera té consciència d'aquestes dificultats i el desig de col·laborar a la resolució.

Cal dir, però, que el Govern ha publicat disposicions contradictòries, que han portat la pertorbació i ha fet néixer de bon principi l'esperança, i modificant-les després d'una manera súbita, amb una interpretació injusta. Podria ésser desconeixement de la realitat del problema, en les modalitats de Catalunya, singularment la rabassa i la aparceria. Però el ministre d'Agricultura ho coneix, n'ha fet campanyes, és de la ponència que va designar el Consell de Ministres per a resoldre aquesta qüestió. I la seva actitud contra els conreadors catalans ens ha disgustat profundament.

L'orador acabà fent un elogi de les Corts Constituents i del cap del Govern, senyor Azàña, i afegí que els rabassaires no perden la serenitat, però que estiguin units per assolir les seves reivindicacions.

Una ovació coronà les darreres paraules del senyor Companys, el qual fou saludat per diversos alcaldes i jutges municipals d'aquells pobles.

A les quatre de la tarda se celebrà el miting a Valls, en el teatre de la Cooperativa agrícola, el qual era atapeït de públic.

El president donà la benvinguda als oradors i donà compte de l'objecte de l'acte.

Seguidament feren ús de la paraula altres oradors de la localitat, i el senyor Pujol i Font.

Un grup d'individus afiliats a la F.A.I. entrà al local i intentà interrompre l'acte que se celebrava, i solament aconseguiren que el públic s'indignés.

El senyor Companys avençà al prosceni i imposà silenci.

Donà compte de l'estat actual del conflicte agrari i recomanà serenitat i confiança en els directius.

Afégi que probablement en el Consell de Ministres que se celebrà dimarts s'ocuparan d'aquesta qüestió.

Donà l'acte per acabat amb un paràgraf brillant per a la unió dels pagesos.

A la sortida, el senyor Companys i altres oradors foren objecte d'una gran manifestació de simpatia.

El senyor Companys emprengué el viatge de tornada a Barcelona, i els altres es dirigiren a Montblanc, on tenien anunciat un altre acte per a la nit.

fets del dia

FOC EN UNA BOTIGA DE QUEVIURES

Prop de dos quarts de deu, d'ahir a la nit, els veïns de la casa número 36, del carrer de Romani (barriada d'Hospitalet), notaren que sortia una forta fumerada per sota la porta de la botiga de queviures que hi ha instal·lada a la planta baixa d'aquell edifici.

Amb gran diligència començaren a tirar galledes d'aigua, i així evitaren que el foc es propagués.

Quan els bombers, els quals hi acudiren ràpidament, arribaren, ja el foc estava gairebé extingit. La intervenció d'aquells, però, el sofocà totalment, al cap d'un quart just d'haver-se iniciat.

Ensems fou avisat el propietari de l'establiment, senyor Manuel Mur, el qual habita no gaire lluny del lloc on té la drogueria en qüestió.

Amb ell conversarem per tal de conèixer exactament el valor de les pèrdues sofertes. No pogué precisar-les de moment, encara que es té la sensació que són escasses.

Afortunadament, tampoc, no s'ha de lamentar cap desgràcia personal.

TOPEN UN AUTO I UNA MOTO

A la Via Laietana, davant del carrer Comtal, toparen un auto i una moto.

L'ocupant d'aquesta, August Martín i Pasqual, de vint-i-vuit anys, es fracturà ambdós munyons i la regió frontal i es produí encara d'altres contusions.

Amb greu estat fou portat a la Clínica de l'Aliança.

JOIES, VERITABLE OCASIO

JOIERIA MAGRIÑA, TALLERS. 41

PREU FIXE

Informacions de la península

L'ASSEMBLEA DE «FUERZAS VIVAS» DE MADRID CONTRA CATALUNYA

Cal rebutjar el contingut polític de l'Estatut, recolzant una autonomia administrativa — diu en una de les conclusions

Madrid. — Ha tingut lloc, al Saló d'actes de la Defensa Mercantil Patronal, una Assemblea extraordinària, preliminar d'una altra que es tindrà de preparar, perquè en ella s'adoptin resolucions en relació amb l'Estatut de Catalunya.

Feren ús de la paraula els senyors Benito Pardo, Lligero Aleix i Martínez Reus, combatent, tots, l'Estatut i als diputats per Madrid que han aprovat els articles votats fins al moment.

S'han fet públiques les conclusions adoptades en l'Assemblea i les quals són les següents:

Primera. — Renovació i modificació de la Junta de Valoraciones para que tenguin en elles representació todos los valores económicos y comerciales del país, sin preponderancia fuera de la equidad ni privilegios.

Segunda. — Denuncia de los aranceles actuales para revisarlos y ponerlos en forma conveniente a la economía general del país, no de intereses particulares. Propugnamos una prudente protección, pero rechazamos las tarifas prohibicionistas o abusivas o desproporcionadas e injustas.

Tercera. — Entendiendo que el problema del Estatuto catalán rebasa las líneas de cualquier política partidista y es de amplia base de opinión, por ser esencialmente patriótico, se acuerda convocar a todos los elementos del país que puedan estar comprendidos en el dominador común de la defensa de la Unidad Española, a una magna Asamblea Nacional, para que tomen los acuerdos legales que a la vista de la situación procedan.

Cuarta. — Convocar al comercio a la industria y al pueblo de Madrid, para celebrar una manifestación pública, cuyo sentido será rechazar todo el contenido político del Estatuto, apoyando sin embargo la concesión de la autonomía administrativa.

Quinta. — Organizar un plebiscito nacional para conocer autorizadamente el pensamiento de España sobre el Estatuto catalán.

A Cataluña se le ha dejado expresar su opinión, con plebiscito más o menos formulario y con manifestaciones públicas a favor del Estatuto intangible, y el resto del pueblo español tiene el derecho de opinar también y de que por actos públicos se conozcan sus ideas.

Sexta. — Requerir a los diputados por Madrid que han votado a favor del Estatuto o no han votado en contra, que expliquen su

conducta ante el pueblo reunido. Las actas o mandatos obligan en buena ética ir de acuerdo con los electores.

Desde luego, los diputados que han votado a favor del Estatuto y los que sigan haciéndolo, aunque la mayoría de nosotros les dimos nuestros sufragios, declaramos que, obrando así, no nos representan ya, y hacemos solemne promesa ante nuestra conciencia de no volverlos a votar.

Séptima. — En tanto se reúna la magna Asamblea Nacional y resuelva, pedimos a los ciudadanos españoles no catalanes, y a los catalanes franca y noblemente enemigos del Estatuto actual — que hay muchos — reclamen a sus diputados la decidida oposición al Estatuto en las Cortes, y si son desatendidos, lo tengan muy en cuenta para elegir mejor y con más garantía otra vez.

Octavo. — Promover un intenso movimiento de industrialización de España entera, organizando la demanda para dirigirla donde sea oportuno mediante compromisos voluntarios de los compradores.

Por lo que a Madrid respecta, como en su provincia hay fuerzas hidráulicas importantes, crear al amparo de régimen de colonias fabriles núcleos de producción para vigorizar la vida madrileña y como compensación de las pérdidas que se le puedan infringir, obteniendo así mismo que se realicen definitivamente los ferrocarriles directos a Valencia y con el Norte de España, para facilitar sus comunicaciones con el Atlántico y el Mediterráneo, necesidad vital para la expresión industrial y mercantil, y para el desarrollo de este Madrid tan querido, tan acogedor y maltratado por algunos.

A tal fin, la Directiva de la defensa mercantil patronal, queda convertida, con un voto pleno de confianza, en comisión gestora, a la que recabará, mediante invitación a todos los elementos que considere precisos o convenientes. Igualmente la directiva de la defensa mercantil patronal por sí o delegando en el comité Ejecutivo Central de la Unión Industrial y Mercantil de España, si fuera posible, convocará a la magna Asamblea nacional acordada.

ACCIDENT D'AVIACIÓ

Moren els tres ocupants de l'aparell

Madrid. — A l'aeròdrom particular de Loring, situat a Carabanchel, s'acabà aquest matí, en un aparell de producció nacional, el pilot Joaquim Cayol, el qual era acompanyat del mecànic Rodríguez i un altre, el nom del qual es desconeix.

Quan l'aparell volava a gran alçada, se li despenjà la cua i caigué vertiginosament. Els tres ocupants de l'aparell resultaren morts.

El mecànic Rodríguez intentà salvar-se, llançant-se a l'espai, però el para-caigudes no funcionà.

Les persones que presenciaren l'accident es dirigiren ràpidament a auxiliar els aviadors i els traslladaren al botiquí d'urgència, on els metges no pogueren fer més que certificar la defunció.

El jutjat de Jefe instruí les primeres diligències, i hom ignora per ara les causes que han motivat l'accident.

DEL COMLOT MONARQUIC

Ha estat dictada ordre de presó contra el capità Sabater

Bilbao. — El jutge especial de Madrid, senyor Infante, que entén en el sumari instruí amb motiu del complot monarquic, s'ha dirigit al jutge de les Bascongadas, senyor Domínguez, interessant-li que els metges forenses informin sobre l'estat de l'exdiputat tradicionalista senyor Suazola perquè determinin si es pot efectuar el seu trasllat a Madrid.

Quatre metges forenses han estat a casa del senyor Suazola per a prac-

ticar la diligència. No es coneix el seu resultat.

Per notícies que es tenen a Bilbao, el jutge, senyor Infante, ha dictat ordre de presó contra el capità Sabater, exigit-li 10.000 pessetes per a responsabilitat civil.

MITING DE PROPAGANDA RADICAL SOCIALISTA A MADRID

Madrid. — Organitzat pel Comitè provincial dissident del Partit Republicà Radical Socialista de Madrid, se celebrà ahir, a Tetuan de les Victòries, un gran miting de propaganda, en el qual prengueren part diversos oradors, entre ells la senyoreta Beneta Acha, per la Secció Femenina, i els diputats senyors Eduard Ortega i Gasset i Botella Asensi.

Ambdós pronunciaren uns parlaments sostenint llur ideologia contrària a la sustentació en el Congrés que celebrà el Partit a Santander.

El senyor Ortega i Gasset demana al Govern eficàcia republicana.

LA SITUACIÓ ACTUAL A LA HISENDA ESPANYOLA

Madrid. — Malgrat l'haver-se assenyalat una minva considerable en els ingressos d'Hisenda durant el primer període trimestral d'aquest any, amb relació a 1931, els augments aconseguits pels monopolis i altres participacions de l'Estat, són considerables, si hom ha de jutjar per les dades que són conegudes i que vénen a demostrar la gran resistència de la nostra economia.

HOMENATGE AL SENYOR CARABIAS

Madrid. — Al Banc d'Espanya ha nascut la idea de retre un homenatge al governador del Banc senyor Carabias.

La suggestió ha estat molt ben acollida, i pròximament se li donarà forma.

SUSPEISIO D'UN MITING

València. — Per ordre governativa ha estat suspès el miting que el Partit de la Dreta Regional Valenciana havia organitzat a Requena.

VAGUES A VALENCIA

València. — Ahir, a la tarda, per fútils motius es declararen en vaga els obrers que treballen a les cambres veïnars del camí del Grau.

Romangueren en les obres practicant la vaga de braços caiguts, per la qual cosa el governador hagué de donar ordres per tal que fossin trets, com així ho feren, les forces d'assalt, sense que els obrers oferissin resistència.

També s'han declarat en vaga cent cinquanta obrers pertanyents a Construcció i Paviments.

Solliciten algunes millores.

El governador intervé directament per tal de solucionar el conflicte.

EL SENYOR GIL ROBLES A VALENCIA

València. — Ahir, a la tarda, arribà, procedent de Madrid, el senyor Gil Robles.

S'hostatja a l'Hotel Palace, on rebé una comissió de correligionaris de la dreta regional valenciana.

A la tarda es formà una caravana d'autos que acompanyà el senyor Gil en la visita que féu als centres d'Onda, Villarreal i Burriana.

A aquesta darrera població se l'obsequià amb un sopar al restaurant de la platja.

Ovui sortí cap a Onteniente, Requena, Guriel i altres pobles del districte.

CARTELL D'EXPOSICIONS

SALA PARES

Petrizol, 5

Gran liquidació, per balanç, de pintura i objectes d'art

GALERIES LAIETANES

Corts, 613

Exposició de pintura. — Saló d'independents

LA PINACOTECA

Passeig de Gràcia, 34

Exposició d'una selecta col·lecció dels millors autors moderns

SALA GASPÀR

Consell de Cent, 32

(entre Rambla Catalunya i Balmes)

Marcos - Gravats - Motilures

SALA BUSQUETS

Passeig de Gràcia, 36

Mobles i objectes d'art, làmpares i vidres de MURANO

Exposició de dibuixos seleccionats

GALERIES SYRA

Diputació, 262

Galeria d'Art

Exposició col·lectiva de dibuixos

SALA BARCINO

Rambla de Catalunya, 29

Exposició de pintura antiga i moderna

SALA BADRINAS

MOBLES I DECORACIÓ

Diagonal, 460

Exposició de robes d'estiu de la firma DeTeKu

MONTFALCON

Plaça Cucurulla, 1, i Boters, 4

Quadros - Relles - Tapissos

Gravats - Marcos - Motilures

GALERIA EMPORIUM

Propera inauguració

"LES ARTS"

Duran i Bas, 5

QUADROS - MARCS - GRAVATS

DE L'ATEMPTAT A VENTURA GASSOL

Cabanillas ingressa a la presó i el senyor Urquijo és reconegut com un dels agressors

Madrid, 4. — Ahir, al matí, en efectuar-se el canvi de jutge de guàrdia, el detingut amb motiu de l'atemptat a Ventura Gassol, el jove Cabanillas, que estava detingut e nun dels calabossos del jutjat de guàrdia, quedà a disposició del jutge instructor del districte del Centre, senyor Bellón, el qual, després de prendre declaració a Cabanillas i a la seva mare, que comparegué espontàniament, determinà l'ingrés de Cabanillas a la presó.

A la tarda arribà a Madrid Luciano Maria Oriol Urquijo, detingut a Bilbao, per suposar-lo complicat al succés de l'Hotel Nova York. Fou conduït a la Direcció General de Seguretat, on comparegueren tots els servidors de l'esmentat Hotel perquè diguessin si reconeixien el senyor Oriol Urquijo com a un dels agressors de Ventura Gassol. Segons els nostres informes, els criats no el reconegueren, però sí dues minyones de l'Hotel Nova York.

L'ESTATUT GALLEC

Reunió preparatòria per a la Redacció d'un Estatut

Santiago. — S'ha celebrat una reunió de diputats gal·lecs, per tal de tractar de l'Estatut regional.

Hi assistiren els alcaldes de tots els partits judicials de les províncies gal·leques, representants de les Cambres de Comerç, Indústria i Agricultura i d'altres entitats.

Pronunciaren diversos discursos, i es convingué redactar un Estatut que reculli les orientacions marcades per les forces representatives que assistiren a la reunió.

S'acordà nomenar un Comitè gestor, amb residència a Santiago, el qual s'encarregarà de la propaganda i redacció de l'esmentat Estatut, que serà presentat al Govern per a la seva aprovació, després d'haver-ho fet la regió.

SUCCES ACLARIT

Mor a conseqüència d'ésser apallissat per uns "organilleros"

València. — El dimarts darrer es publicà la notícia que a la carretera de Madrid havia estat atropellat un jove de dinan anys, anomenat Gaspar Alonso, i que després havia estat col·locat sobre la via del tramvia de Catarroja, atribuïnt-se aquest darrer fet a què els ocupants de l'automòbil volien evitar la responsabilitat de l'atropellament.

El jove fou portat a València, i ací morí a conseqüència de les ferides que sofria.

En fer-se-li l'autòpsia, sembla que es va poder aclarir completament el fet, que resulta que, segons l'informe forense, les ferides que produïren la mort no foren per atropellament, sinó per un instrument contundent.

S'ha pogut esbrinar el següent:

Gaspar Alonso, natural de Masana, va estar sopant la nit que ocuregué el succés amb diversos amics i unes noies. Es contractà un piano de maneta perquè amenitzés l'àpat, i després, els comuns estigueren ballant llarga estona. També sembla que van beure bastant, i que de mica en mica van anar desfilant els comuns fins deixar a Gaspar sol amb les noies.

Els "organilleros" demanaren aleshores a Gaspar que liquidés l'import del seu treball, i ell contestà que res havia de veure amb aquest assumpte. S'entaulà una forta discussió, que fou tallada per les noies pregant a Gaspar que les acompanyés a Catarroja.

Així ho féu ell, creient resolt l'incident, i després es disposà a tornar a casa seva.

Al camí fou trobat, sens dubte, pels "organilleros", es reproduí la qüestió, i durant la baralla deuria rebre els cops que li produïren la mort.

Aquest darrer extrem no està comprovat encara, però així es desprèn de les manifestacions d'alguns veïns de Catarroja i de Masana.

El jutjat de Torrente actua amb activitat, així com la Policia, per a arribar al total, aclariment de l'assumpte i detenir els autors.

LA CAMBRA CONSTITUIRÀ UN TRIBUNAL DE RESPONSABILITATS

COM QUE ES TRACTA DE DELICTES NOUS, NO ES TINDRA EN COMPTA EL CODI PENAL VIGENT

Madrid, 4. — La "Hoja Oficial" publica una informació segons la qual la Comissió de Responsabilitats serà substituïda pel Tribunal de Responsabilitats dotat per la Cambra.

El President de la Comissió, senyor Bujeda, explica que en el Tribunal no hi figurarà cap dels membres de la Comissió pe rial de donar al Tribunal una major independència. El fiscal defensor serà l'il·lustre penalista D. Emili González López. El procediment serà el d'un tribunal ordinari, amb fiscal i defensor elegit pel processat, sense que sigui necessari que l'advocat sigui diputat, amb la qual cosa no es posaran obstacles a la defensa.

El Tribunal no s'atindrà al Codi Penal, tota vegada que es tracta de delictes nous.

Demà, dimarts, quedarà constituït el Tribunal. Els senyors Ossorio i Gallardo i Sánchez Román, invitats per a formar part d'aquest organisme, com a diputats no pertanyents a la Comissió parlamentària i en la seva qualitat de tècnics jurídics, han contestat no acceptant i exposant els motius que els impulsen a fer això.

A continuació la informació dóna compta dels noms dels diputats de cada minoria que integraran el Tribunal, informació que ja avencarem el dissapte passat.

L'ESTATUT GALLEC SERA REDACTAT, A SANTIAGO, PER UN COMITE GESTOR

Santiago, 4. — S'ha celebrat l'assemblea per a tractar de l'Estatut regional. Assistiren els diputats per les províncies gal·leques, els alcaldes de tots els partits judicials de la regió, representants de les Cambres de Comerç, Indústria i Agricultura, i algunes altres entitats.

Es pronunciaren alguns discursos i s'acordà redactar un Estatut que reculli les orientacions assenyalades per les forces representatives que assistiren a la reunió.

S'acordà nomenar un comitè gestor amb residència a Santiago, el qual s'encarregarà de la propaganda i redacció de l'esmentat Estatut, que serà presentat al Gover nedsprés del plebiscit.

LES VICTIMES D'UN BOIG

Madrid, 4. — Ha mort el ferit Pau Castro, de 70 anys, que fou uagredit a l'asil instal·lat al Passeig del doctor Esquerdo, pel vellet Francesc Manzano.

Ahir es verificà l'enterrament del cadàver de Sor Maria Matilde, que també fou agredida per Francesc Manzano.

A MALAGA, HI HAURA UN AEROPORT

Madrid, 4. — Han estat adquirits per l'Estat uns terrenys a Màlaga, a l'objecte de construir un aeroport. Les obres començaran molt aviat.

LA VOLTA A ESPANYA EN AVIÓ PER PATRULLES MILITARS

CLASSIFICACIÓ DEL CONCURS

Madrid, 4. — A les dues de la tarda, a l'Aero-Club, ha estat facilitada la classificació del concurs d'aviació "Volta a Espanya per patrulles militars". Ha guanat el primer premi la patrulla de Logronyo, la qual mena el tinent García Pardo. Aquesta patrulla ha obtingut la copa del ministre de la Guerra.

En segon lloc s'ha classificat l'esquadreta de Leon, menada pel tinent Leon Triguero, a la qual ha estat adjudicada la copa de la revista "Aeronàutica".

En tercer lloc s'ha classificat la patrulla de plana major i menament;

en quart lloc la patrulla de Sevilla; en cinquè lloc, la número 31, de Jetafe; en sisè lloc, l'esquadreta de mecànics de Quatro Vientos, i en setè, l'esquadreta de pilotatge.

Han estat desclassificades les esquadretes d'Àfrica i la del servei tècnic de Quatro Vientos.

El premi al més bon observador ha estat donat al tinent Morató, de l'esquadreta de Jetafe, i el premi al millor fotògraf al tinent Pardo, de l'esquadreta de Logronyo.

A les sis de la tarda, el ministre de la Guerra lliurarà els trofeus, a l'aeròdrom de Quatro Vientos, on se celebrarà un festival.

MARCELLI DOMINGO PARLARA ALS DE TOLEDO DELS PROBLEMES QUE RESOLDRÀ L'ESTATUT

Madrid, 4.—Organitzat pel Partit republicà radical-socialista de Toledo es celebrà el dia 10 de l'actual a l'esmentada ciutat un acte en el qual Don Marcel·li Domingo parlà dels problemes que resolrà l'Estatut de Catalunya, actualment en discussió a les Corts. A aquest acte assistiren representants de tots els comitès locals del Partit radical-socialista.

La celebració de l'acte ha despertat enorme entusiasme a tota la província.

ESCLATA UN PETARD A LA FINESTRA D'UN CONVENT

Cádiz, 4.—A un quart de dues de la matinada, el públic que sortia del cinema Gades, es veié sorprès per una forta detonació que sembrà l'alarma entre les persones que a aquesta hora transitaven pel carrer.

L'ocorregut fou que a dos-cents metres de distància del lloc en què està enclavat l'esmentat cinema, esclatà un petard que havia estat col·locat en una finestra de la façana lateral de la residència de religioses del Sagrat Cor, situada al carrer de Joan S. Camacho.

La finestra en la qual fou col·locat l'artefacte i l'habitació corresponent sofriren grans desperfectes.

Afortunadament no hi han hagut desgràcies personals. El petard era de molta potència, puix que alguns trossos de metralla quedaren incrustats a les cases del davant i molts vidres quedaren destroçats.

ROYO VILLANOVA DIU QUE LES SESSIONS NOCTURNES SON RE- VETLLES A PROFIT DE L'ESTATUT

Saragossa, 4.—Al Centre mercantil donà una conferència contra l'Estatut català el diputat a Corts Antoni Royo Villanova.

L'orador fou presentat pel president del cercle, senyor Mainaz.

Digué que l'Estatut que hom intenta aprovar a la Cambra no prosperarà, i que en el cas que així no passi, serà inaplicable, tota vegada que neixerà mort.

També digué que quan s'arribi a la votació definitiva li faltaran vots al Govern per aconseguir-la, si, tal com s'espera, no canvien de manera de pensar els diputats que fins ara s'han manifestats contraris al projecte.

Arremeté violentament contra l'Estatut i detallà els mals morals i material que segons ell portarà al país. Un règim de sobirania popular no pot portar a terme una obra que repugna a tot Espanya.

Parlant de com extrema les coses el Govern per tal d'aprovar l'Estatut, digué que les sessions nocturnes no són altra cosa que revetlles a profit de l'Estatut.

ELS TRENS PORTUGUESOS SERAN DE MATERIAL ESPANYOL

Madrid, 4.—L'ambaixador d'Espanya a Lisboa, senyor Rocha, ha comunicat al Ministre d'Estat que en el concurs recentment celebrat a aquella República, i al qual concorregueren diverses cases estrangeres, s'ha adjudicat als Alts Forns de Biscaia l'important subministre de ferrocarrils amb destí a les Companyies portugueses de Camins Ferrats.

MITING RADICAL-SOCIALISTA, A CUENCA

Cuenca, 4.—A huir se celebrà un miting radical-socialista en el qual féu ús de la praua el ministre de Justícia, senyor Albornoz. En aixecar-se aquest a parlar esclatà una calorosa ovació. El senyor Albornoz saludà Cuenca i féu un profund estudi de la tasca republicana, l'aspecte religiós, els contractes de treball, llei de reforma agrària i Estatut de Catalunya.

Digué que és precis que Castella es posi al gran nivell històric d'aquesta hora per tal de treballar l'ànima popular de manera que tingui en ella el seu millor ajut la República. Parlà de la necessitat d'anar units amb els socialistes la cooperació dels quals demanà i afegí que aquesta la veuran necessària tots els que tinguin una visió clara del moment present.

ELS PROJECTES DEL MINISTRE DE LA GUERRA PER A LA REFORMA DE L'EXERCIT ESPANYOL

Madrid 4.—Persona que per llur significació militar i el càrrec que ocupa, té sobrats motius per a conèixer el pensament i els propòsits del ministre de la Guerra, sobre els principals problemes i projectes que afecten a l'exèrcit, pendent de sanció ja aprovats per les Corts, ha manifestat el següent:

Amb respecte a la reforma sobre reclutament de l'oficialitat, ha dit que està inspirada en un esperit més ampli i democràtic i a la vegada en limitar la cultura tècnica dels futurs oficials als coneixements més indispensables en els primers graus i empleos de l'exèrcit l'entrada a les acadèmies militars i llur permanència a elles es limitarà a les pràctiques i ensenyances de caràcter purament professional, exigint-se als opositors a més del bàxilerat, pel que es refereix a aquest 40 per 100 de lliure ingrés, certa preparació universitària, que probablement consistirà en coneixements i anàlisis matemàtics i de certes matèries, que abans exigien en el primer any de carrera, dintre de l'Acadèmia. Les primeres oposicions se celebraran en maig de 1934 per a donar temps a que vagin sortint de les acadèmies els cadets que cursen el pla d'estudis que va a desaparèixer.

Les maniobres militars, ja nunciades per a la Tardor, tindran una gran importància militar per l'envergadura dels temes tàctics que van a desenvolupar-se i el nombre d'homes que hi van a prendre part. Les maniobres se celebraran pel mes d'octubre previ l'intens període de preparació en les respectives guarnicions, i aquestes tindran lloc a les províncies de Burgos i Valladolid on per les dificultats i varietat del terreny els exercicis han d'ofrir un marge més ampli d'estudi i maniobra.

Els exercicis seran de doble acció, en els quals, naturalment, intervindran dos bandes, format cada un per una divisió tàctica perfectament dotada de material i d'homes, amb un efectiu molt superior al que han vingut tenint aquestes unitats en altres exercicis, calculant-se que prendran part en conjunt de 25 a 30.000 homes.

EL RENDIMENT DEL SFUNCIONA- RIS D'AVUI S'HA DECUPLICAT

Madrid, 4.—El ministre del Treball manifestà als periodistes que durant l'any 1931 s'han despatxat al Ministeri 30.000 expedients, mentre que en 1930 sols se'n despatxaren 3.000, i en 1932 espera que augmentin considerablement amb relació a l'any passat.

S'han constituït ja les cinc subcomissions que han d'integrar la Comissió arbitral agrària per a tractar de la revisió de rendes.

Els tipògrafs de Melilla han retirat l'ofici de vaga que tenien presentat. A Alacant s'ha solucionat la vaga d'espardeners.

La Constructora Naval del Ferrol ha acordat el subsidi d'un 3 per 100 dels jornals als 300 obrers acomiadats darrerament. Per al repartiment de l'esmentat subsidi demana la Constructora una Comissió, però fins ara no s'ha rebut la proposta.

Disposicions del Departament de Guerra

ASCENS A GENERAL DE BRIGADA

Madrid, 4.—El "Diario Oficial de Guerra" publica una disposició promouent a l'empleu de general de brigada al coronel d'infanteria senyor Josep Mijang.

En virtut d'una Ordre de Guerra, es resol que el general de divisió senyor Miquel Núñez del Prado, comandant militar de les Balears, es faci càrrec en comissió del comandament de la sisena comissió orgànica sense cessar en aquell comès i sense dret a dietes ni emoluments que els que té actualment, durant el temps que exerceixi l'esmentada comissió.

Una altra Ordre del mateix departament de Guerra disposa que el general senyor Amadeu Balme, comandant militar de Mahó, es faci càrrec en comissió del comandament de la Comandància Militar de les Balears i que d'aquella se'n faci càrrec el co-

ronel amb residència a aquella illa, que per successió de comandament li correspon cessar en el destí que ocupa.

ES CREMEN MERCADERIES PER VALOR DE MIG MILIO DE PESSETES

Albacete, 4.—A dos quarts d'onze de la nit es declarà un formidable incendi als magatzems de sabateria i quincalleria, del carrer del Rosario, 11, propietat d'Amadeu David Cebrian.

L'incendi adquirí de seguida grans proporcions, estimant-se les pèrdues en mig milió de pessetes.

No passaren desgràcies personals, però en acudir l'automòbil tanc dels bombers atropellà, en un carrer proper, diverses persones, resultant d'aquestes un individu anomenat Martínez, de 35 anys, amb la fractura de dues costelles, i amb ferides diverses Josep Ortuño, de 25 anys; Francesc Avendaño, de 25; Carme Vidal, de 14, Alfons Giménez, de 42.

LERROUX DIU QUE HI HAURA ESTATUT PEL SETEMBRE

Madrid, 4.—Anit arribà a Madrid el senyor Alexandre Lerroux. Un periodista estigué ahir, al matí, a la finca de San Rafael. El senyor Lerroux el rebé, però es negà terminantment a fer cap manifestació política, ja que s'ha negat a rebre altres periodistes. No obstant, prometé rebre avui el visitant a darrera hora d'avui.

La vida del senyor Lerroux, a San Rafael, és la següent: S'aixeca a les set del matí, dedicant-se a llegir la premsa, i després es posa a llegir i contestar les seves cartes. La finca està situada en plena serralada, al quilòmetre 60 de la carretera de la Corunya, voltada de grans pins, excel·lentment tractats. El senyor Lerroux rares vegades surt de la finca quan resideix en ella. Rep allà nombrosos visites d'amics i correligionaris. Ahir hi havia, entre altres, el senyor Abad Conde. El senyor Lerroux dedica la tarda a la lectura, sopa i se'n va al llit molt aviat. Aquest pla el modifica un xic quan prepara algun discurs important. La seva finca de San Rafael no ostenta cap nom. La carretera dels trossos del poble a la finca s'anomena Avinguda d'Alexandre Lerroux.

En la conversació amical que el senyor Lerroux sostingué amb el seu visitant, confirmà la seva confiança de què s'aprovi l'Estatut encara que sigui per al setembre. Segueix en el seu propòsit de realitzar el partit radical a Catalunya conforme les noves normes autonomistes.

ELS RADICALS SEGUEIXEN ESTUDIANT

Madrid, 4.—Dema es unirà la minoria radical per a continuar l'estudi de l'Estatut de Catalunya.

La supressió de co legislat en dita matèria sobre símbols i persones de caràcter religiós i en un acoplament d'aquests honors als homes més representatius de la República, tal per exemple els que corresponen a les autoritats civils i militars de Madrid, estant o no present en la capital de la República el cap de l'Estat.

Pel que afecta la reforma de les lleis de justícia militar, del que tracta és de donar una major independència als assessors jurídics, avui auditoris de divisió, privant-los d'assimilació geràrquica o militar i d'adaptar a les noves normes de la República l'articulat del seu Codi.

Res hi ha per ara de prorrogar l'edat per al passat a la primera reserva dels generals de divisió, ja que tal ampliació afectaria la Llei de classes passives, i aquesta reforma havia de fer-se amb un projecte de Llei davant les Corts.

El ministre té el pensament de cobrir en un termini breu els alts nomenaments que hi ha vacants a l'exèrcit, tal com els d'inspector i cap de l'Estat major central de l'exèrcit, sobre els quals nomenaments res no ha resolt encara, i de dotar oportunament de tot el material que necessita l'exèrcit, i ara s'hacava un complet estudi de les esmentades necessitats per a presentar aquest problema a les Corts, una vegada passat l'estiu, mitjançant la aprovació d'un pressupost extraordinari que indiqui les partides que amb el mateix fi hagi destinades en el corrent exercici econòmic, es gairebé segur que quedin completament dotades totes les unitats de l'exèrcit i amb la deguda eficiència per a complir la seva missió en tot moment.

Per tal de completar aquestes reformes, apareixeran algunes disposicions i lleis no substantives, que podríem anomenar complementàries, per a donar eficàcia i realitat pràctica a molts d'aquests projectes.

ES CONFIA CAPTURAR AVIAT EL CAP DELS AGRESSORS DEL SE- NYOR GASSOL

Madrid, 4.—El jutge senyor Bellón interrogà el detingut D. Lluís Maria Oriol Urquijo. Després de la declaració ordenà que el senyor Oriol Urquijo passés a la presó en qualitat de detingut. Com hem dit, dues cambres de l'Hotel Nova York reconegueren el senyor Oriol Urquijo com a un dels agressors de Ventura Gassol.

La policia treballa per tal de trobar Josep Blanes, que capitanejava el grup d'agressors, creient-se que no passaran moltes hores sense que la policia l'hagi detingut.

ATENEU REPUBLICA DE GRACIA

Conferència de Jo- sep Maria de Sucre

Dissabte prop-passat havia de tenir lloc en aquest Ateneu una conferència pública a càrrec del ciutadà Pere Comes, tinent d'alcalde i president de la Comissió de Cultura. Una sobtada indisposició d'aquest va motivar que hom substituís l'orador i el nostre bon amic Josep M. de Sucre, va tenir que improvisar una conferència en lloc de la no pronunciada.

Comença Sucre glossant el significat humà i històric dels retrats que hom veia a la Sala, Layret, Salmeron, Galan, Garcia, de cadascú dels quals féu un abrandat elogi. Al·ludí tot seguit a la liberalíssima i republicana vila de Gràcia de la qual s'honorava en ésser fill. Parlà de glòries pretèrites graciesques. Recorda que a la sala en que parla, va donar Crick-boam brillants audicions musicals, ja que l'Ateneu ocupa el que fou domicili d'aquell. Parlà dels vells cafès de Gràcia, el de Tost i l'Esperança, per on han desfilat glòries antigues. Fuetja el pseudointelectualisme. Elogia Francesc Giner de los Rios, gran amic de Catalunya. Fa una documentada recursió històrica en la qual cita noms com Carducci, Walt Wittmann, Lloyd George, Masaryk i Francesc Macià.

Defineix admirablement en un extens fragment molt aplaudit la política del bloc d'esquerreres preconitzada a França per Clemenceau — bloc que l'orador reclama per Catalunya — i fa història de les lluites de Clemenceau i Waldech Rousseau per tal de sotmetre el militarisme, l'església i la justícia a la sobirania civil, fent al·lusió a les lleis sindicals de 1884, al procés Dreyfus. Recorda la reacció anarquista de la intel·ligència contra l'embotiment de la societat Cingera. Cita l'anarquisme espiritual de Maragall. Relata la transformació de l'ensenyament a França, obra de Buissan i deploia que al districte VIII, amb deu Centres d'Esquerra no hi hagi un sol grup escolar. Combat el sofisma del poder de la classe neutra, que no es pas l'opinió pública. Preconitza extensament, amb paraula fèrvida, una política de realitzacions immediates, que l'home del carrer, es senti millor

casa de la ciutat

L'ALCALDE DOCTOR AIGUADER

Ha tornat de Madrid l'alcalde, doctor Aiguader, i s'ha possessionat immediatament de l'Alcaldia. Ha cessat en l'exercici de l'Alcaldia accidental el primer tinent d'alcalde, senyor Casanoves.

EL REGLAMENT PEL QUAL ES REGIRA LA CASA DEL POBLE I LA BORSA DEL TREBALL

El tinent d'alcalde senyor Jové, president de la Comissió de Política Social, ha ordenat que fossin repartits entre els principals organismes patronals i obrers d'aquesta ciutat exemplars de l'avant-projecte de Reglament interior pel qual haurà de regir-se la Casa del Poble i la Borsa del Treball que l'Ajuntament de Barcelona acordà organitzar i instal·lar en sessió del 22 de juny passat.

Aquesta Comissió posa en coneixement de les entitats que no hagin rebut l'esmentat document, i a les quals interessi rebre'l, que poden demanar-lo o passar a recollir-lo a les oficines d'aquesta dependència, primer pis de la Casa de la Ciutat, on els serà facilitat.

Anuncieu a L'OPINIÓ

SALUTACIO DE LA CIUTAT DE PALMA A LA DE BARCELONA

L'alcalde ha rebut la visita de la Comissió de regidors, senyors Sánchez, Pla, Domènech i Armengol, als quals acompanyaven el doctor Mer i Güell i el funcionari senyor Emili Puigdomènech. Aquests regidors foren els que acompanyaren els membres del Setè Congrés de Metges de Llengua Catalana que ha estat celebrat a Palma de Mallorca. Els esmentats regidors han tramès al doctor Aiguader la salutació més cordial de la ciutat de Palma de Mallorca a la ciutat de Barcelona, que l'alcalde ha agraït i correspongué com es mereix.

NOIS QUE FURTAVEN PEIX AL MERCAT CENTRAL

Seguint les instruccions de la Superioritat la brigada especial per a la repressió de la venda ambulante, que dirigeix el tinent d'alcalde senyor Puig Monné, s'ha personat aquest matí al Mercat Central de peix, donant una batuda per a fer sortir uns individus que fa temps han pres aquell lloc per camp d'operacions, furtant el peix dels cistells aprofitant la menor distracció dels venedors.

Foren detinguts tres menuts anomenats Neus Zamora, de deu anys; Maria Lorente, de 12 anys, i Francesc Sales, de nou anys, que ingressaren a la Comissaria de Beneficència.

MILLORES DEMANADES PEL TI- NENT D'ALCALDE, SR. VILALTA VIDAL

El tinent d'alcalde del districte vuitè, senyor Vilalta Vidal, ha adreçat un prec a la Comissió d'Eixample demanant que es procedeixi com més aviat millor a l'arranjament de les voravies de la part alta del Saló de Garcia Hernández, l'estat actual del qual és un constant perill per als viants. Ha sol·licitat també de la Comissió de Foment que s'instal·li llum als trossos dels carrers de l'Encarnació i Alegre de Dalt, novament urbanitzats.

Llegiu cada vespre "la humanitat"

en la vida. Elogia Mac-Donald, obrer ascendit a la més alta categoria i emmaridat amb una dama noble "rara avis" entre nosaltres, diu que a Praga hi ha quatre universitats i la més freqüentada és la que expedeix títols. Fuetja el feixisme. Tribuna un record a Cortado víctima de la reacció. Condemna l'ensenyament d'immicció de jesuïtes i escolapis. Elogia la profunda sensibilitat intel·ligent de la burgesia anglesa i cita els noms de Sidney i Beatrice Wep, dues vides consagrades al bé de la pàtria i de la humanitat. Fa avinent com al país més burgès del món, els burgesos són els més intervinguts en els seus cabals a profit del comú. Fa vots perquè l'Esquerra porti a cap una política de realitats que doni solució als problemes del viure, altrament vindrà un núvol roig que s'ho endurà tot i al qual caldrà que seguim deixant els morts que enterrin els seus morts.

El parlament de Sucre, afortunada imprevitació plena d'eloqüència i cordialitat humana fou llargament ovacionat.

NEUMATICS

de totes menes

Preus sense competència

a

Service Station S.A.

Aragó, 270 i 272

i Passeig de Gràcia, 45

Teléfono 11550 i 11559

DE L'ESTRANGER

ANUNCIS OFICIALS INAUGURACIÓ DEL II CONGRÉS DE PINTURES I VERNISSOS

Els grans "raids" d'aviació

MRS. EARHARDT, EMPREN LA TRAVESSIA DEL CONTINENT AMERICA

Nova York. — La cèlebre aviadora americana Mrs. Earhardt, ha emprès el vol, a Murark (Nova Jersey), en companyia del seu marit.

La famosa aviadora compta efectuar la travessia del continent americà sense fer cap escala.

EL VIATGE DEL SULTA DEL MARROC

Rabat. — El Sultà del Marroc emprendre el seu viatge a França el dia 20 del corrent mes.

El sobirà anirà acompanyat del seu conseller particular, del gran visir i d'alguns secretaris.

El jove príncep hereu Mulay Hassan i la princesa Aïcha, de quatre anys d'edat, empeniran també aquest viatge.

El sultà anirà a París, on serà rebut per Mr. Lebrun, president de la República francesa.

Aquest acte serà l'únic oficial del sultà, ja que seguidament visitarà d'incògnit diverses regions, i especialment Nancy, Lyon, Vichy i el departament de Savoye.

D'altra banda, sembla confirmar-se que el mariscal Lyautey, acceptant diverses invitacions, anirà al Marroc en el mes d'octubre.

S'organitzaran unes grans festes a honor seu, especialment a Port-Ly-Antey (abans Kenitra-Port), ciutat creada pel mariscal.

La fi d'un artista del cinema

BRUNO KASTNER, S'HA SUICIDAT

L'actor alemany Bruno Kastner, de 42 anys d'edat, s'ha suïcidat, en un hotel de la vila d'aigües de Kreuznach.

La carrera d'aquest actor de cinema, havia estat interrompuda, a causa del desenvolupament del cinema parlat. Es a causa de dificultats materials que Bruno Kastner s'ha donat la mort.

Als EE. UU.

ELS BANDITS SEGRESTEN, ENCARA, UN NOI

Sant Paul (EE. UU.). — Un noi anomenat Haskell Bohn, de vuit anys d'edat, fill d'un riquíssim industrial, ha estat segrestat per dos bandits, prop de la propietat dels seus pares. Els segrestadors han demanat, seguidament, per carta, la suma de 35.000 dòlars, com a rescat, i han recordat al pare la fi que tingué el fill de Lindbergh.

TRENTA MIL CANTAIRES ALEMANYES ES REUNIRAN, A FRANCFORT

Francfort. — Per a celebrar la gran festa de "La lliga dels cantaires alemanys", es reuniran a Francfort, del 21 al 24 del corrent mes, trenta mil cantaires del país.

Dé l'estranger anuncien l'arribada de 5.000 cantaires més.

HA MORT A LONDRES L'EX-REI DE PORTUGAL

Londres. — A l'edat de quaranta-tres anys, ha mort aquesta tarda,

al palau de Twickenham, l'ex-rei de Portugal Manuel.

L'ex-rei ha mort a conseqüència d'una malaltia a la gola, que en els darrers dies s'havia desenrotllat amb gran rapidesa.

LA MORT HA ESTAT SOBTRADA

Londres. — Es tenen els següents detalls de la mort de l'ex-rei de Portugal. Ha mort a dos quarts de tres de la tarda del dissabte, a Fulwell Park, a conseqüència d'una inflamació a la gola.

Ja es trobava malament i el metge que el reconegué li indicà la conveniència que avui no sortís de casa. L'ex-rei comunicà a Wimbledon que avui no podria acudir a presenciar els encontres. A les dues s'ha agreujat considerablement i la malaltia ha adquirit tan greus caràcters, que l'ex-rei no podia respirar. Ha mort per asfíxia.

A les sis de la tarda, a Londres s'ha tingut notícia de la mort de l'ex-rei i a Wimbledon, on ha causat gran sensació. En arribar la notícia als sobirans d'Anglaterra, aquests s'han afectat molt. El pavelló reial que onejava a la tribuna dels espectadors, ha estat tret i al seu lloc s'hi ha col·locat la bandera del Club a mig pal.

La dolçor també mata

UN HOME MORT PER LES ABELLES

Rouen. — M. Arthur Fenot, agricultor a Morienne, prop d'Annale, treballava al seu rusc, quan fou picat al coll per les abelles. Immediatament el curaren de primera intenció. El coll del ferit, però, va inflar-se de tal manera que el pobre agricultor va morir ofegat.

El feminisme, a França

ABANS D'OBTENIR EL VOT, LES DONES S'APROPEREN DE TOTS ELS OFICIS DELS HOMES

Paris. — Per primer cop, les dones han fet de "jockeys" a les curses de Maison-Laffitte, i per debutar sembla que ho han fet millor que els homes. Aquestes senyoretes demostraren que tenen el mateix coratge i més elegància que els homes. El públic va demostrar el seu entusiasme i seguí la cursa apassionadament.

Encara una altra dona ha fet quedar bé el feminisme, és la senyoreta Ivoone Desportes, que ha guanyat, després de forta lluita, el primer premi, a Roma, de música.

El feminisme francès està d'enhorabona.

UN MILIO SORPRESA I UNA OBLIGACIÓ AGRADABLE

Amiens. — Un adroguer d'Abbeville, M. Asselin, s'havia descuidat de cobrir els cupons d'una obligació de la ciutat de Paris. L'adroguer, per fi, va anar a la capital i en presentar l'esmentada obligació a la guixeta, per al seu cobrament, va tenir l'agradable sorpresa de saber que havia estat premiada amb un milió de francs.

AL PALAU DE LA GENERALITAT

Un incident.—Notícies del Sr. Ventura Gassol.—Telegrams i lletres de protesta

Aquest matí, els periodistes que fan informació al Palau de la Generalitat han rebut avis del secretari del Conseller de Cultura, senyor Melior Font, perquè passessin pel seu despatx, car els havia de donar alguna notícia.

En arribar els informadors a l'esmentat lloc, s'ha produït un incident a causa d'intentar el senyor Font que abandonés el seu despatx el redactor que fa informació per al "Correo Catalán", senyor Soler Janer, basant-se en que l'esmentada publicació havia traspasat els límits de l'obligada correcció en tractar de l'atemptat de què fou víctima el nostre estimat amic i Conseller de Cultura de la Generalitat, senyor Ventura Gassol.

La intervenció dels companys de professió del senyor Soler Janer ha pogut evitar que l'ocorregut assolís més grans proporcions, quedant dintre del despatx el company informador.

Resolt l'alludit incident, el senyor Melior Font ha manifestat que el senyor Ventura Gassol s'havia traslladat a la Costa Brava per tal de reposar uns dies.

Ha dit també que el President Macià, l'aniria a visitar demà o demà passat. Seguidament ha donat compte d'haver rebut un telegrama del Director General de Seguretat, en el qual li comunicava que havia estat detingut un individu que nega la seva participació en el fet. També diu l'esmentat Director General de Seguretat en l'esmentat telegrama que seria convenient que el senyor Gassol es traslladés a Madrid per si pogués reconèixer el de-

tingut com un dels seus agressors. El senyor Gassol ha respost que solament en podria reconèixer un i que els altres serien fàcilment reconeguts per les persones que en aquells moments es trobaven a l'Hotel.

S'han rebut en el despatx del departament de Cultura de la Generalitat infinitat de lletres i de telegrams de protesta pel fet inicu de què fou víctima el nostre estimat amic.

VISITES AL PRESIDENT

Ha visitat el President de la Generalitat una representació de la Lliga Industrial de Flequers per a manifestar-li la manca de farina que sofreix actualment el nostre mercat.

El senyor Macià ha afirmat als comissionats que prendria tot l'interès en aquest afer. En acomiadar-se els visitants del President Macià, ultra agrair-li el seu interès, han fet grans elogis de la tasca que porta a cap el senyor Ernest Ventós.

També ha visitat el President el director de la presó, senyor Rojas, i l'oficial senyor Lafarga, per a posar-li de manifest les atencions que amb ells ha tingut durant la seva estada a la clínica després de l'atemptat de què foren objecte.

Anuncieu a "la humanitat"

COOPERATIVA DE FLUID ELECTRIC, S. A.

Hom posa a coneixement dels posseïdors de les Obligacions hipotecàries, al 6 per 100 lliure d'impostos presents i futurs, d'aquesta Societat, que a partir del dia 6 de l'actual, seran satisfets els següents cupons vençiment d'aquesta data: n.º 42 de l'emissió 1921, número 22 de l'emissió 1927, n.º 16 de l'emissió 1928 i n.º 13 de l'emissió 1929.

El pagament dels mateixos s'efectuarà a raó de pessetes 7250, feta deducció, d'acord amb l'autoritzat per la Llei d'11 de març d'aquest any, de l'augment d'impost establert en la dita disposició, i tindrà lloc a les següents entitats bancàries: Banc Hispano Colonial, Banc Comercial de Barcelona, S. A., Arnús Gari, Banc Urquijo Catalán i Banca Rosés.

Barcelona, 1 de juliol de 1932. — El Secretari General, JOSEP ROURE.

Nota. — Amb referència al pla de reorganització total financera d'aquesta Societat (del qual se'n féu menició en anunciar el pagament de l'anterior cupó de les seves obligacions), imposit per la necessitat de solucionar les dificultats sorgides com conseqüència de les circumstàncies excepcionals que hom travessa, es posa a coneixement dels posseïdors de les mateixes que, com a formant part essencial de l'esmentat pla, en la Junta general d'accionistes celebrada el dia 20 del propassat juny, s'adoptà l'acord de sotmetre a l'adhesió dels obligacionistes d'aquesta Companyia la Proposició de Conveni aprovada per dita Junta general i degudament protocolitzada, en la mateixa data, en el manual del Notari d'aquesta ciutat, senyor Josep Faura Bordas.

Aquesta Societat espera de tots els seus obligacionistes que, defensant així llurs propis interessos i corresponent als sacrificis i cooperacions que els altres participants en el negoci es comprometen a efectuar, aportin llur col·laboració en forma d'adhesió al Conveni que se'ls proposa, per tal d'obtenir les majories necessàries per a la seva validesa abans d'expirar el trimestre corrent, i l'aprovació del qual representarà no sols la consolidació de l'Empresa, ans també la possibilitat d'atendir al pagament del cupó que venç en 1 d'octubre proper.

Les adhesions es faran constar mitjançant l'estampament en els títols, els quals hauran d'ésser presentats en el despatx del Notari senyor Faura, Passeig de Gràcia, 41, o bé a la Secretaria de la Companyia, carrer Archs, 10, o bé al Banc Hispano Colonial, el qual delega, encara, per a efectuar aquesta operació amb tota rapidesa i mínima incomoditat, els següents Bancs, en tots els quals es troben a disposició dels senyors obligacionistes còpies de l'esmentada Proposició de Conveni protocolitzat: Sindicat de Banquers de Barcelona, Societat Anònima Arnús Gari, Banc Comercial de Barcelona, Banca Arnús, Banca Marsans, Banc Urquijo Catalán, Banca Rosés, Garriga Nogués Cosins, Banca Tusquets, Orzaes i Gorina.

Robatori al tren

Entre les estacions d'Uldecona i Santa Bàrbara, entrà un desconegut i s'emparà del gec del viatjant Ricard Rius.

Aquest es donà compte del furt i demanà auxili. Acudí l'Agent de servei, el qual s'enfilà sobre el vagó, arribant d'aquesta manera fins a l'estació de Santa Bàrbara, on el lladre saltà damunt d'un tren que passava en direcció oposada, i així pogué fugir.

Telegrafaren a l'estació de Tortosa, perquè, quan arribés el tren esmentat, agafessin el lladre, però això no donà resultat, puix que el lladregot devia baixar del tren abans d'arribar a l'estació.

"Nuestros periódicos, y en general nuestros políticos confunden la unidad con la uniformidad, y todo lo querrian uniforme. Es preciso que se desengañen: la uniformidad es la servidumbre."

F. Pi Margall

"El Nuevo Régimen", 3 octubre 1898

el teatre

La funció que se celebrà al Teatre Novetats avui, dilluns, a benefici del projecte de construcció d'un Sanatori per a funcionaris públics, ha desvetllat extraordinària expectació, essent enorme la demanadissa de localitats.

A la nit l'obra de l'any, "Luise Fernanda", cantada per l'eminent baríton Emili Sagi Barba, junt amb els notables cantants Matilde Vázquez, Cecilia Gubert i Josep Romeu.

Després, acte de concert i poesies per la notabilíssima actriu Carme Diaz, la qual col·laborarà desinteressadament a aquest festival, degut al seu fi benèfic.

Es d'esperar un ple, complet en ambdues funcions.

Hi assisteixen les autoritats i el ministre d'Agricultura senyor Marcel·lí Domingo

Aquest matí ha tingut lloc al Palau d'Arts Gràfiques de Montjuïc, el segon Congrés de la Unió Nacional de Indústries de Colors, Pintures i Vernissos.

En arribar el ministre d'Agricultura, senyor Marcel·lí Domingo, que portava la representació del President de la República, una companyia amb bandera i música li retré els honors senyalats per l'ordenança.

A l'acte hi assistiren en representació de la Generalitat, el conseller de Finances, senyor Giralt; l'alcalde de Barcelona, senyor Aiguader; el governador civil, senyor Moles, el general de la quarta divisió, senyor Batet; el senyor Marian Soria, en representació del rector de la Universitat, els regidors senyors Duran i Guardiola i consellers; el president de la Cambra de Comerç, senyor Armenteres; el president de la Cambra d'Indústria Química, senyor Llopis; el director general de Comerç, senyor Pi i Sunyer, i el cap superior de Policia, com també el cònsol general dels Estats Units, senyor Mr. Thomas Mc. Enell.

Obert l'acte el ministre d'Agricultura que ocupava la presidència junt amb les altres autoritats, cedí la paraula al vice-president del Congrés, senyor Antoni Olla que ha saludat els congressistes i ha agrait les col·laboracions prestades.

El doctor Agell ha manifestat que l'esforç realitzat pels organitzadors del Congrés mereixen totes les lloances, remarcant que si s'ha arribat a l'èxit és perquè la nostra raça és raça privilegiada, estenent-se en consideracions d'ordre tècnic.

Dedica unes paraules al que ha d'ésser Museu aranzelari remarcant la importància del mateix, tota vegada que la riquesa de la nació pot dependre, en moltes ocasions, d'un aranzel ben estructurat.

El secretari del Congrés, senyor Ramon Lili, ha saludat les autoritats i congressistes.

El senyor Aiguader, parla en català, demanant perdó als congressistes per a parlar en la llengua nadiua, però creu que així aquesta pot donar la salutació en forma més sincera, lleial i noble a tots aquells que concorren al Congrés. Afirmar que sobre una nova era per a l'Estat espanyol que ha d'arribar al mig del progrés i de la justícia amb l'esforç no solament dels partits, sinó del poble. Acaba, en castellà, donant la venguda als congressistes castellans que assisteixen al Congrés.

Una gran ovació acolliren les paraules de l'alcalde de Barcelona.

A continuació féu ús de la paraula el senyor Lluís Argemí, president d'aquest segon Congrés, qui digué que es felicitava de l'harmonia existent a la classe i esperava els millors fruits dels actes a celebrar.

Seguidament féu ús de la paraula el conseller de Finances, senyor Giralt, en representació de la Generalitat de Catalunya, qui excusà el i resident de la Generalitat per no haver pogut assistir a aquest acte per reclamar la seva presència altres actes. Digué que es dirigia en castellà als congressistes per remarcar la benvolença de la corporació que representa i el desig que no existís cap malentès entre dos llengües tan germanes com la catalana i la castellana. Afirmar que, per sobre de tot el caràcter espanyol, tot i parlant de llibertats i altres coses, és lluitar-nos del tribut a l'estranger. Felicità els organitzadors per l'èxit obtingut.

En aixecar-se a parlar el ministre d'Agricultura, escolta aplaudiments, i diu que el President de la República espanyola així com tot el Govern ha volgut associar-se a aquesta obra com ho proven la seva presència i la d'altres caps de l'administració.

Remarca la importància d'aquest Congrés afirmant que no és com altres organitzacions d'interès espectacular, sinó que és d'un interès positiu, i dient que aquests actes serveixin per a fer una revisió de la feina feta i comparar-la amb la d'altres països estrangers, aprenent allò que sigui necessari o posar-los davant en el que la nostra capacitat productiva permet.

Referint-se a les idees del senyor Agell diu que més que tals són veritables iniciatives elogiant el seu esperit ja que representen la continuació de l'obra començada.

Es el valor del deure d'arribar a la fi ja que ve a concretar com deu orientar-se l'economia en aquests moments en què a la mateixa economia mundial existeix un paorós interrogant que pot ésser resolt amb actes com el que ara estem celebrant.

Afirmar que el Govern es preocupa d'això no amb paraules, sinó amb actes com ho prova el projecte de reforma agrària el qual respon a l'ordenació de l'economia agrària. Aquesta reforma — diu — no és d'odi ni de calent revolucionari, ni tampoc de baixes passions, sinó que només respon a

constatar si l'economia de la terra rendeix allò que ha de rendir.

La reforma agrària ha de dir com ha d'emprar-se la terra. No es prou si la terra no dona el fruit necessari. La propietat no és lícita quan la terra no dona aquest rendiment a què ve obligada, signin quins signin els tipus hereditaris que senyalen la seva propietat.

Al marge de la reforma agrària el Govern ha creat el Consell ordenador de l'Economia Nacional i perquè sigui qui veritablement ha d'ésser el Govern qui ha volgut reunir homes d'intel·ligència i capacitat provada que realitzin un pla per l'economia.

En aquest Congrés es crea un organisme titulat el Museu Aranzelari del qual el Govern necessitarà més d'una vegada ja que ell creu que marxaran plegats en la feina a fer ja que en moltes ocasions el problema econòmic no és altra cosa que un problema d'aranzel.

—Jo — segueix l'orador — que he assistit a la construcció dels aranzels, puc dir que aquestes institucions són profitoses. Fins ara els aranzels no han estat, sinó una guerra d'interessos en els que moltes vegades s'han sacrificat els interessos privats. Creu que no pot arribar-se a construir un bon aranzel partint de la base que s'ha vingut fent fins ara.

Altra cosa que preocupa el Govern, és la formació dels tècnics. Si fins ara podia arribar-se a les Universitats tenim que les Escoles Tècniques eren insuficients, no havent fet res l'Estat en aquest sentit no fent arribar a les mateixes els qui tenien vocació i capacitat per a arribar-hi. La República ha creat la Direcció d'Ensenyament tècnic per a protegir les capacitats i per a complir degudament el seu deure social.

Diu que ell ha passat pel dolor de veure que en molts ordres de l'economia que ha de crear-se manquen tècnics i que, per tant, el nou organisme ve a posar remei a aquest mal.

Acaba dient que el Govern no assisteix al Congrés d'una manera protocolària, sinó que ho fa com un Congrésista més i disposat a prendre bona nota de les conclusions que s'aprovin i després d'un estudi fer-ne resolucions de bon govern si les possibilitats ho permeten.

audiencia

VISTA DE CAUSES

—A la secció primera es celebrà una causa contra Francesc Muriana, acusat d'haver-se apoderat d'un rellotge. Per ésser menor de 18 anys el fiscal sol·licità per al processat la multa de 125 pessetes.

—Juli Joven, que comparegué davant del tribunal de la secció segona per a respondre d'un delicte de furt, es conformà amb 125 pessetes de multa que li demanà el fiscal.

—A porta tancada, davant del tribunal del jurat, tingué lloc una causa per corrupció de menors contra Maria Montoya i un altre.

El veredicté fou d'innocència, essent absolts els processats.

—Es suspengué la vista anunciada a la secció quarta per no haver comparegut els testimonis.

JUTJATS

Alliberat amb fiança

El jutjat del Sud ha decretat la llibertat, després d'haver disposat la fiança de tres mil pessetes que li fou assenyalada al guàrdia civil, José Vela Alvarez, autor de les llesions ocasionades per dispar d'arma de foc contra el seu company Grau de la Vega, a la Muntanya de Montjuïc, el dia 22 de novembre últim.

El llesionat continua millorant de les seves ferides, però quedarà deformat d'una cama.

Un empresari "eixerit"

A. Nobes ha presentat una denúncia contra un empresari del partit de boxa que es celebrà ahir en un local del carrer Califòrnia, el qual ha desaparegut sense pagar els boxadors, emportant-se'n els diners que hi havia a la guixeta.

Llegiu cada dia la nostra pàgina de

EL CINEMA

ELS ESPORTS

EL PARTIT D'AHIR A LES CORTS

El Barcelona i el Madrid igualaren a dos tantos, en un partit amistós, de vertader estiu

Calor, molta calor; públic, bastant de públic, molta cordialitat i un joc bastant ensopeit. Per a acabar d'arrodonar-ho i perquè ningú quedés descontent, àdhuc la partida va acabar en empat. Els madrilenys degueren quedar contents i satisfets de la cordialitat amb què va tractar-los el públic barceloní i nosaltres també en poder veure com els madrilenys ens saben "conllevar" amb bastanta resignació. En definitiva, el partit no tenia altra finalitat, que fer ostentació d'harmonia entre els equips de les dues ciutats, i procurar un mitjà d'ingrés a la caixa de cabals del Barcelona. I una i altra cosa foren assolides. Exit!

El Barcelona i el Madrid van presentar els millors jugadors que disposen.

Zamora, Ciriaco, Quincoces i Quésada, que va rellevar a aquest darrer, a la segona part; Gómez, Rubio i Leon, van jugar la primera mitja part, suplint Prats a Gómez i Hilario a Rubio, a la segona; Bestit II, Regueiro, Olivares, Hilario (que a la segona part fou substituït per Rubio) i Olaso. Aquest fou l'equip del Madrid.

El Barcelona presentà: Nogués, Zabalo, Alcoriza; Martí, Dos Santos, Pedrol (que a la segona part fou substituït per Castillo), Diego, Goiburu, Samitier, Bestit i Parera (que a la segona part fou substituït per Pedrol).

Dos grans equips; van alternar vint-i-cinc jugadors, que formen la plana major dels dos clubs i en moltes estones ens varem avorir. I això per què? Perquè aquesta plana major, si haguéssim de fer una selecció dels jugadors que la formen, quedaria segurament reduïda a una mica més de la meitat. Ni el Madrid, d'ahir era, al nostre concepte, un equip complet, ni el Barcelona tampoc. Ja sé que seran molts els que discreparan d'aquest punt de vista pel fet que van veure damunt del camp de joc els homes de més nom de cada equip. Però a nosaltres hi han noms que ja no ens diuen gran cosa, i per tant, nosaltres als jugadors volem jutjar-los per les seves obres.

Anem, doncs, al gra.

S'ha dit, i estem d'acord amb tots els que opinen d'aquesta manera, que el Barcelona practica avui un joc anticuat, excessivament lent. Si es vol, el seu joc és més bonic, més espectacular que cap altre del que practiquen els altres equips de la resta d'Espanya, però és lent.

El Barcelona ahir mateix varem poder-ho constatar davant d'un equip que no és pas un prodigi de rapidesa, necessita fer catorze passes d'un jugador a l'altre, per a assolir una avançada de perill. El Madrid, amb quatre gambades, es presentava davant la porta de Nogués. Sort que allà hi havia una parella de defenses que no tava per filigranes i ho destarotaven tot.

I això no és pas d'ahir, és de sempre, però ahir, aquesta lentitud del Barcelona va quedar més accentuada que mai, precisament perquè al centre de la ratlla mitja hi havia un home que amb la seva flemma és capaç d'infiltrar una lentitud, cent per cent, al joc del seu equip.

Potser si que Dos Santos és un jugador espectacular, perquè mai corre, sempre està col·locat en el lloc oportú per a agafar la pilota i passar-lo tot seguit als peus d'un altre jugador. Però Dos Santos és un home d'una mecànica lenta i per acabar-ho d'arrel·lar, el joc que practica impossibilita les jugades ràpides i les avençades a tota marxa dels extrems. Dos Santos sempre congestiona el joc entre els mitjos ales i els interiors, diuen que el fort del seu joc és l'atac i jo no he vist encara a Dos Santos, practicar joc d'atac, llançar materialment la davantera damunt del camp contrari. Ahir mateix, Dos Santos va jugar a veure de quina manera podia complicar més una passada, i va retenir constantment la davantera, sobretot els interiors, que jugaren desplaçats en tot el partit.

I si el Barcelona, que ja és un equip lent, tira mà d'un mig centre que encara ho és més, i que practica un joc més complicat que l'emprat per la resta de l'equip, està ben llest. La desgràcia més gran que podria caure-li al damunt al Barcelona, fóra que Dos Santos pogués jugar partits de Campionat. Aleshores veuríem jugar partits "au ralenti". I no volem pas dir que Dos Santos no sigui un gran jugador en el seu estil de jugar, però si,

que si el Barcelona vol treure d'ell tot el profit, necessita infiltrar-li una tàctica diferent, una tàctica que s'adapti més al joc viu que practiquen els equips d'Espanya.

Potser el públic va sortir ahir, satisfet de l'actuació de Samitier, autor dels dos gols del Barcelona. Segurament que sí, perquè el darrer gol, va saludar-lo fent volar mocadors.

Nosaltres estem d'acord en què Samitier va saber aprofitar dos ocasions, però discrepem de què Samitier jugués ahir un bon partit. Millor dit, estem d'acord en què ahir Samitier ja jugar un partit com n'ha jugat molts aquest temporada. Fent com aquell que fa molt i no fent res.

Samitier rarament comença i acaba una jugada. Si té la pilota, se la treu del davant de qualsevol manera, llançant-la — aquesta és la paraula — al lloc que li ve millor sense fixar-se si aquell lloc és el més oportú. Això fa que els seus interiors rarament juguin amb encert, i que la pilota — el cas d'ahir per refrescar una mica més la memòria del lector — es passi per davant del gol sense assolir cap mena de resultat eficaç. I la causa de tot això, no és altra, que Samitier, ha hagut de resoldre el problema de jugar a futbol únicament amb el cap. Fixeu-vos-hi bé; Samitier no toca una pilota amb els peus; passa amb el cap i àdhuc el noranta-cinc per cent de les vegades que podria rematar al vol, la desaprofita entrant amb el cap i traçant amb la pilota línies parabòliques davant del marc. Allà on hi ha Samitier hi manca un rematador, hi manca ja avui, aquell Samitier d'abans, que per a sostenir-se, ha hagut d'assimilar una tècnica nova, la tècnica de l'efectivisme portada a l'extrem, que és la tècnica de la ineficàcia extremada.

Del Barcelona, ni del seu joc, poc en resta a dir. Nogués, Zabalo, Alcoriza i Martí, foren els millors, sobretot Zabalo i Martí. Els altres compliren, excepte Diego, que estigué francament desencertat. S'ha parlat molt de Diego, s'ha dit àdhuc, que és l'home que pot suplir a Piera amb avantatge. A nosaltres Diego segueix sense poder-nos convèncer. Amb tot i la seva lentitud, nosaltres, avui per avui, encara preferim Piera.

El Madrid va provar a Rubio de mig centre, i Rubio va jugar en aquest lloc la primera mitja part i va fracassar estrepitosament. Després va suplir-lo Hilario i ho va fer millor. El problema del Madrid segueix essent problema de mitjos. De mitjos i d'acoblament. Ahir va estar dominat constantment, sobretot a la segona part. Durant els tres darrers quarts d'hora, si el Barcelona hagués jugat amb més decisió i encert a les rematades, el Madrid hauria marxat amb una desfeta.

La porta i defensa, és immillorable, de mitjos no en té i la davantera està formada per cinc individualitats de primer ordre. Però hi manca acoblament. Es un equip de joc individual.

En aquest ordre, va destacar Olivares a la davantera que junt amb Regueiro foren els millors i amb aquests, Zamora, que va parlar tres magnífics, i la defensa que va jugar molt bé, destacant Ciriaco.

I ara prou. La temporada ja es pot considerar finalida. Ja era hora!

LL. MELENDEZ

EL PRESIDENT DE LA GENERALITAT I L'ALCALDE PRESENCIAREN EL PARTIT

El partit fou presenciat pel President de la Generalitat i per l'alcalde. El primer en arribar fou el senyor Aiguader, la presència del qual fou molt aplaudida.

En aparèixer a la llotja de la presidència el senyor Macià, acompanyat de la seva filla, l'ovació fou delirant, el públic aplaudia de peu i els aplaudiments van durar molta estona.

Quan acabà el partit, el públic va acomiadar-lo amb una nova ovació.

ELS QUE FORMARAN L'EQUIP DEL VALENCIA F. C.

València, 4. — Sembla ésser que el València ha retingut els jugadors següents: Cano, Nebot, Villarroya, Melenchon, Torregaray, Pasarís, Molina, Conde, Torredelfort, Vilanova, Ricart i Sánchez.

Com a nou contractat figura el jugador Pascual, del Castelló. Queden lliures: Salvador, Abdon, Rino, Amorós, Imosés, Civera i Prieto.

RUGBY

La Selecció Catalana va batre el Barcelona per 5 a 3

Ahir, a la tarda, se celebrà el partit de rugby entre els equips esmentats, a homenatge al Barcelona per haver guanyat els campionats de Catalunya i d'Espanya i per a trametre al Barcelona i a l'Espanyol les copes conquistades en el passat campionat.

El partit fou jugat davant d'un públic molt nombros, el qual aplaudí amb entusiasme totes les belles jugades que es feren.

La lluita fou portada a gran tren. La primera part acabà amb resultat a zero, tot i que el Barcelona dominà lleugerament.

A la segona part donà la selecció, i el partit acabà amb el resultat de 5 a 3 a favor seu.

L'arbitratge del senyor Crespillo, regular.

Els equips eren: Selecció: Cases, Méndez, Terramera, Mayor, Nubiola, Manuel, Ros, Nicolle, Goira, Puigdevall, Pelayo, Barrera, Gallart Blasco i Valls.

Barcelona: Folc, Juanes, Blasco, Revellat, Sardà, Vilaespassa, Aguilar, Balades, Masdeu, Miret, Rossini, Brogi, Ruiz i Coromina.

Marçà primerament el Barcelona, per mitjà de Sardà i Vilaespassa fallà la transformació. La marca de la Selecció l'aconseguí Terramera, i Casas transformà.

no esperi ni un dia més

compri avui mateix un

Opel

ROMAGOSA y Cia. S. en C.

Valencia, 295. Barcelona

REM

ELS CAMPIONATS DE CATALUNYA A TARRAGONA

El Nàutic i el Club Barcelona, vencedors

Taragona. — Organitzat pel Club Nàutic de Taragona, s'han celebrat els campionats de Catalunya de ioles, amb quatre remers i timonel i canot.

El campionat de canots ha estat guanyat per Prat, del Club Nàutic de Tarragona, que invertí en els 2.000 metres, amb tres viratges, 10 m. 25 s.

En segon lloc s'ha classificat Salvat, del Marítim, en 10 m. 42 s. 4-5.

IOL A QUATRE REMERS, PUNTA I TIMONER

1. Barcelona, del Club de Rem, per Siques, Bonet, Massana i Romeu; timoner, Mollera, en 8 m. 54 s.

2. "Mare Nostrum", del Marítim, per Otín, Vila, Reoyo, Català; timoner, Giné, en 8 m. 59 s. 2-5.

3. Club Nàutic, de Tarragona.

4. Club de Mar.

NAUTICA

LA PROVA DE REGULARITAT BARCELONA - TARRAGONA FOU GUANYADA PER "ESMERALDA"

Se celebrà la prova de regularitat Barcelona-Taragona, per a motocanots.

La classificació fou així:

1. "Esmeralda", propietari Fabregat.
2. "Amic", de Ventosa i Calvell.
3. "Sant Jordi", d'Hebrat.
4. "Concha", de M. Sans.
5. "Miwing", d'E. Bertran.

"LOTUS S'ADJUDICA LA DE BALANDRES"

1. "Lotus", de Vals i Amat.
2. "Asphotel", de Baltà.

SERIE DE 7 METRES

1. "Giralda", d'E. Bertran.

SERIE DE 8 METRES

1. "Vega", de L. Mateu.
2. "Toribio", de Pibernau i Tarré.
3. "Alall", de Xirau Palau.

El Torneix de Promoció

RESULTATS

Santboià - Palafrugell (no celebrat).
Sans - Catalunya, 3-0.
Terrassa - Vilafranca, 3-0.
Horta - Martorell, 2-0.

CLASSIFICACIO

Palafrugell	12	8	1	3	24	19	17
Sans	13	7	1	5	23	18	17
Martorell	13	6	3	4	29	20	15
Santboià	12	6	3	3	25	19	15
Terrassa	13	4	6	3	30	28	14
Vilafranca	13	5	3	5	21	25	10
Horta	13	3	4	6	21	24	10
Catalunya	13	0	3	10	14	34	3

Copa Llevant

RESULTATS

Granollers - Ripoll, 1-1.
Sant Andreu - Girona, 1-0.
Badalona - Júpiter, 1-1.

CLASSIFICACIO

Badalona	11	5	5	1	34	19	15
Júpiter	11	6	2	3	14	11	14
Granollers	11	5	4	2	19	12	14
Ripoll	11	5	3	3	23	22	13
Iluro	11	3	3	5	22	29	9
Sant Andreu	12	4	2	5	23	24	9
Girona	11	1	1	9	14	34	3

LA CONFERENCIA MONETARIA ESPANYOLA

S'ha inaugurat aquest matí a la Generalitat

Organitzada pel Comitè de Qüestions econòmiques de la Unió Catalana d'Estudis polítics i econòmico-socials, ha tingut lloc aquest matí la sessió inaugural de la Conferència Monetària Espanyola, al saló de sessions del Palau de la Generalitat.

Ha presidit l'acte el senyor Artur Forcat, Director general del Tresor, en representació del ministre d'Hisenda, senyor Carner; el senyor Jové Surroca, en representació de la mateixa; el president de l'Audiència, senyor Oriol Anguera de Sojo; el delegat d'Hisenda, senyor Vázquez Lasperte i el senyor Vidal i Guardiola.

Aquest darrer ha iniciat els parlaments llegint un discurs en castellà, el qual va precedir d'unes paraules en les quals s'expressa el motiu que ha tingut per donar cabuda a les deliberacions de la Conferència en castellà i exposa el que pretenen amb la Conferència Monetària, que no és altra cosa que facilitar el contacte de tots els elements actius de l'economia espanyola.

El representant de València senyor García Guijarro ha seguit en l'ús de la paraula per a expressar la satisfacció que sentia d'assistir a la Conferència i parlà dels interessos valencians. Acabà el seu discurs saludant els catalans en valencià.

El senyor Picaveu, de San Sebastián, ha adreçat una emocionant salutació als catalans, en nom de Bascònia. Igualment ha pres la paraula per a saludar els qui assisteixen a la Conferència Monetària, el senyor García Martínez, de Madrid.

El senyor Jové Surroca, en nom del Govern de la Generalitat de Catalunya, expressà la seva adhesió a la Conferència i recomanà que d'ella no se'n faci una qüestió de classe, sinó que es procuri tenir presents les necessitats de les classes humils.

Artur Forcat, Director general del Tresor, en nom del ministre d'Hisenda, expressà la confiança del Govern, el qual espera que d'aquesta Conferència en sortiran les orientacions oportunes que alleugerin la crisi del problema monetari. Assenyala la transcendència de l'acte i declarà oberta la Conferència, en nom del ministre d'Hisenda.

Acte seguit s'aixecà la sessió.

Entre les nombroses personalitats del món de les finances que han assistit a l'acte, hem vist els senyors Francesc Semir, Valls i Taberner, Pere Coromines, Cristòfol Massó, Gay de Montellà, Delgar Ventosa, Carandell, Recasens, Marcis de Carreras, Tarradellas, Pellicena, Josep A. Vandellós,

Pere Segura, Xavier Ribó, Josep M. Blanch, Josep M. Tallada, Ramon Alberch, Ramon Mulleres, Carreras, Perpinyà Grau, Villalonga, Canals, de Miguel i Floristain.

Aquesta tarda, a les quatre, a la Cambra de Comerç i de la Indústria, es discutirà la primera ponència, titulada: "La futura política monetària espanyola".

Clínica Ballestero

SORDERA - TARTAMUDESA - MALALTIES NERVIOSES - IMPOTENCIA - TOTA MENA DE DOLOR - RAIGS X ECONOMICS

Carrer de Sant Pau, 19, pral., segona, d'onze a una : Consulta gratis, de quatre a vuit

Estímac, Intestins, Diabetes, etc.
Aliments especials vegetarians
CASA SORRIBAS
Llúria, 62 i Salmeron, 222

ENDERROCS GARCIA I VIDAL

VENEM A BON PREU
2.000 taulons, 1.000 plaques Uralita, 4.000 portes, 1.000 metres via, bigues ferro i fusta, columnes, jasseres, teules àrabs 10.000, franceses 15.000, i altres materials. Clot, de l'1 al 9. Tel. 54998

JA HEU LLEGIT LA GUERRA DELS SANTS?

Interessantíssim llibre de JOSEP M.ª FRANCES
PESETES 3'50 en totes les llibreries

Una força. Una voluntat. Un autor: ALAIN GERBAULT

Dos grans llibres: Dos títols: PERSEGUIENTEL SOL DE TORNADA

Preparatiu de partida.
La partida de Nova York.
Escala a les Bermudes.
A Panamà.
De Panamà a les illes Galàpagos.
Travessia del Pacífic.
Mangareva.
Les illes Marqueses.
Cap a Tahití.
Tahití.

L'arxipèlag dels Navegants.
Una travessia dissortada.
La reparació.
De tornada.
Entre els bancs de corall.
L'estret de Torres.
La mar d'Arafura.
A través de l'oceà indi.
Un altra ocea travessat.
El Cap de les Tempestes.
De tornada a l'hemisferi septentrional.
La llarga escala a les illes de Cap Verd.
La tornada.

Els dos volums, curalls de bellíssimes fotos documentals, es venen al preu de cinc pessetes cada un.

Per als subscriptors i lectors d'aquest periòdic, 8 pessetes els dos vols.

Llibreria "ARIEL" Boters, 2-Barcelona

Per als amics de fora, fem la tramesa lliure de ports

la humanitat

PREUS DE SUBSCRIPCIO

Barcelona, un mes . . . Ptes. 2'50
Península, un trimestre . . . 7'50
Amèrica, un trimestre . . . 9'50
Altres països, un trimestre . . . 25'00
No es tornen els originals ni es man-
tén correspondència sobre els que no
hagin estat demanats.

VEUS AMIGUES

«Avui menen el comerç de Madrid els monàrquics»—diu Lluís Bello, referint-se a la ofensiva contra l'Estatut de Catalunya

Madrid. — El president de la Comissió d'Estatuts, senyor Lluís Bello, ha fet les manifestacions següents:

—El senyor Royo Villanova té un gran interès, no en ajornar, sinó en impedir que l'Estatut sigui aprovat. Si el poguéssim deixar per a un altre segle, segurament que el senyor Royo Villanova estaria molt content. Nosaltres procurarem que quedi aprovat el dia 15 d'agost. Si volen que sigui el 15 de setembre, a nosaltres no ens fa res, amb sessions dobles o amb sessions triples o modificant la setmana de quatre dies, si cal. El cas és que no podem estar a la mercè de l'obstrucció d'uns quants polítics.

—Vós heu declarat que veieu amb simpatia l'esmena del senyor Ossorio i Gallardo, però no heu dit si la prendreu en consideració.

—Aquesta esmena del senyor Ossorio té alguns punts de vista que són compartits per la Comissió la qual, anticipadament ja ha declarat la necessitat de fer articles separats per a les atribucions de la justícia. Ara, que jo no conec el criteri dels meus companys de Comissió sobre el fons vertaderament important de l'esmena del senyor Ossorio. En aquesta no hi ha inclosa per a Catalunya l'administració de Justícia ni penal ni civil; hom reconeix una altra jurisdicció que per al dret foral. Això, no sols la Comissió, sinó les Corts, ho han d'estudiar bé.

—Què us semblaria l'organització d'un plebiscit sobre l'Estatut?

—Plebiscit, referèndum... D'això ja n'ha parlat en mantes mitings el senyor Melquíades Álvarez. Quan insisteixen és que no els ha convençut l'article 66 de la Constitució, que exclou dels referèndums els estatuts regionals. Ara, si hom vol fer una paròdia de plebiscit a l'estil de la de Primo de Rivera, amb finalitats reals o fictícies, no crec que fos molt difícil de reunir uns quants milers i fins i tot uns quants milions de noms.

Aquestes Corts, per la seva convocatòria, tenen l'obligació de fer l'Estatut de Catalunya. El poble, en votar-los, ens donà la seva representació per a resoldre l'autonomia de Catalunya. Això no han d'oblidar-ho aquells que ara ens ataquen a les Corts, i especialment els diputats per Madrid.

Veig que s'està creant un ambient contrari a l'Estatut entre el comerç de Madrid. El comerç de Madrid, abans era republicà; avui el menen els monàrquics, que encara no s'han convençut de què la monarquia no pot tornar i segueixen fent la guerra a la República. Quan veegin que perden el temps, jo crec que acabaran per venir al nou règim.

Entre aquests comerciants n'hi ha que creuen de bona fe que l'Estatut perjudicarà Madrid. Aquests mereixen ésser escoltats, i només els demano que lleixin l'Estatut poc a poc. Avui he llegit unes declaracions molt dis-

cretes signades pel president de la Cambra de Comerç de Madrid, senyor Salgado. Aquest senyor no creu en l'autonomia, suposa que l'Estatut perjudicarà tot Espanya àdhuc Catalunya. Aquest és el seu error. Catalunya farà un esforç gegantí per a organitzar la seva vida local i totes les regions espanyoles tindran ara un estímul més. Allò que no podrà fer serà adormir-se, abandonar-se. Entrarem en un període en què tots, madrilenys i barcelonins, haurem de treballar més, amb major voluntat i amb més intel·ligència. La nació que ara no ho faci així, estarà perduda.

El senyor Salgado parla de dos o tres temes d'interès; n'hi ha d'altres importants, àdhuc la gran reforma urbana de Madrid.

—Jo — afegeix — he de tenir paciència davant d'aquests atacs, que per fortuna semblen concentrar-se especialment en la meua modesta personalitat. Alguns són un xic forts. Els que provenen de persones que poden ésser bons republicans i no estan conformes, mereixen ésser atesos, i jo procuro contestar-los. La República no ha millorat de cop i volta la situació de Madrid; hi ha més obrers parats que abans; el comerç no s'ha reviscolat; jo no sé però, de cap nació que del 1930 ençà no vagi a tomballons.

La situació d'Espanya és relativament favorable, tot i que el criteri seguit per la República de liquidar els comptes de la dictadura i no augmentar els deutes ens hagi privat d'un exit ben fàcil. Cal resoldre el problema de Catalunya igual que la reforma agrària i el problema clerical; cal resoldre-ho de la millor manera que es pugui. En això la República invertirà un any i mig. No necessitarà pas dos anys, i consti que això significa quelcom més que fer una llei constitucional. Després, amb les mans lliures, la República, ja constituïda, podrà fer totes aquelles coses que animen el poble. El seu pla quinquennal començarà amb el pressupost de 1933. Acabem, però, amb la discòrdia de Catalunya i en dir acabem, consti que parlo pensant en les Corts i en el Govern. La intervenció personal d'un diputat o d'un escriptor ha d'ésser sempre reduïda, i la meua és molt modesta.

Diu que si algun diputat manifesta en alguna ocasió el seu pessimisme, aquest obelx a alguna reacció del moment, perquè l'atemptat contra el senyor Gassol no pogué ésser ni més odiós ni més innoble, i qualificar-lo de faccía, demostra que s'ha perdut la sensibilitat i el concepte de la dignitat. Això és una maniobra enemiga que cerca el ridícul; maniobra tan inútil com les altres.

L'Estatut — acaba dient — seguirà endavant i serà discutit tan raonadament i tan patriòticament com calgui.

«La patria-nación cambia; pero la patria-región permanece. Ningún alsaciano duda de que su patria es Alsacia, ni ningún lorenés de que su patria es Lorena. Su Lorena ha podido ser dividida entre dos naciones: para los lorenenses es una e indivisible. ¿Qué significa esto? Que para los hombres todos, la región es la verdadera patria.»

F. Pi Margall

«El Nuevo Régimen», 1899

Una simfonia inèdita de Debussy

Moscú. — Ha estat trobat en aquesta capital el manuscrit d'una simfonia inèdita de Debussy, manuscrit que ha estat autèntificat pel professor Gallaev, del Conservatori de Moscú.

Aquesta simfonia fou escrita per l'il·lustre compositor, en l'any 1881, durant l'estada que feu a Moscú durant aquella època. El «Godisat Musical» editarà curosament aquest manuscrit.

La calor, als Estats Units, ha arribat abans que a casa nostra. La foto que publiquem ens mostra com la concurrència a les platges americanes és ja nombrosa en aquesta època i com se cerca l'ombra d'aquestes casetes de palla unipersonals.

Una bomba al Palau de Justícia

Havia estat col·locada a la finestra del despatx del jutge del Nord. — Cas d'haver esclatat, els danys haurien estat d'importància

Aquest matí el xòfer del servei del Jutjat de guàrdia es donà compte de que a la finestra del despatx del jutge del Nord prop del dormitori dels guàrdies civils de l'apostament del Palau de Justícia situat al carrer de Roger de Flor, havia una escala de mà i a la finestra un envoltori de grans dimensions.

Donà avis al jutjat del que havia vist i es procedí a examinar-lo resultant ésser un bidó dels de benzina de cinc litres de cabuda en el tap del qual a rosca havia una metxa recent apagada abans de que prengué foc a un cotó posat en el mateix tap.

Es donà avis immediatament al car-

ro blindat que procedí a recollir el dit artefacte i conduir-lo al camp de la Bota.

Aquest bidó se suposa estava ple de metralla puix que el seu pes excedia de deu kilos.

Se suposa que els autors de la col·locació d'aquest artefacte després de deixar-lo en aquell lloc degueren marxar precipitadament abandonant l'escala i deixant la metxa encesa, la qual es consumí tota fins arribar al tap metàl·lic que estava foradat per a donar pas a la metxa i allí aquesta s'apagà sense poguer encendre la resta de l'artefacte. D'haver esclatat segurament que les pèrdues haurien estat quantioses.

Les diligències han passat al jutjat de l'Audiència per a llur instrucció.

Un fet que no ha de repetir-se

El bon nom dels barcelonins en perill

Els guardes d'un dels passeigs del Parc de Montjuïc, han detingut un individu que es dedicava a caçar coloms tirant-los un llag.

Al domicili d'aquest subjecte, anomenat Pasqual Martínez Escuder, foren trobats vuit coloms.

Aquest és un fet que, sortosament, no es repeteix sovint, però que si es generalitzava diria molt poc a favor de la civilitat dels habitants de Barcelona.

Els coloms, encara que siguin bèsties, han donat un certificat de civilització a mantes ciutats del món.

Venècia i Lió han estat les primeres que han obtingut aquest certificat. Barcelona ha estat de les darreres, però ha arribat a tenir-lo.

Res més bonic que l'espectacle d'aquestes bestioles, caminant al costat

AHIR A PRAGA

Començà la IX Festa Federal dels Sokols

Detalls de les instal·lacions i organització d'aquesta festa

Praga. — Ahir començà la Novena Festa Federal dels Sokols a aquesta ciutat. Amb aquest motiu s'han congregat a Praga 145.000 participants dels quals 115.000 són Sokols i la resta delegacions estrangeres. L'Estadi, al moment de la inauguració, presentava un magnífic aspecte, puix 200.000 espectadors emplenaven a bastament l'ampit Estadi.

Amb aquest motiu hem parlat amb Mr. Bedüchs Micka, cap d'aquesta organització, que ens ha dit:

—L'organització material exigeix una preparació de dos anys. L'Estadi, que cobreix una superfície considerable, ha estat edificat en quatre mesos, en un terreny que pertany a l'Estat. En la seva construcció hi han entrat divuit

mil vagons de fusta d'una tona cada un, o sigui, 18.000.000 de quilos.

—L'Estadi serà enderrocat en acabar la Festa, excepte la tribuna, que és de ciment. Té la forma d'el·lipse amb amplex sortides que permeten buidarlo en menys de mitja hora. Al centre, davant la tribuna, es troben les instal·lacions de radiofonia. Els vestuaris s'estenen sobre una profunditat de mig quilòmetre. Són en nombre de trenta-vuit contenint cada un mil places numerades. Hi ha encara una desena de vestuaris per a les delegacions estrangeres. El servei de la Creu Vermella està assegurat sota la direcció d'un professor de la Universitat de Praga. Compta amb una sala d'operacions i una sala de radiografia. A l'Estadi hi ha instal·lats tres-cents cinquanta bujats. L'alimentació està assegurada per vuit cuines i nombros personal.

—Per tal d'activar el menjar, els gimnàstics deuen menjar drets damunt de llargues taules. Cada taula té un color que correspon a la del ti-quet que ha estat tramès al participant. Cadascú d'aquests té de portar el seu cobert. Han estat distribuïts dotze mil menjars a raó de dos-cents vint per minut. Els dies de grans festivals podran ésser distribuïts de 2.500 a 3.000 per minut.

—Tots els serveis, siguin els quals siguin, estan assegurats per Sokols, homes i dones, amb caràcter completament gratuïts, comprès el servei de bombers i policies, que presten el seu concurs benèvol durant les hores de repòs.

—Fóra impossible en aquest període trobar allotjament als hotels de Praga, puix vénen milers d'atletes de tot el país. Per tant, aquests són estatjats a les casernes i escoles.

—El nombre de centres de Sokols on es practica la gimnàstica educativa passa de les 3.500 associacions. Existeix a la República txecoslovaca un gran nombre de petits terrenys d'esport i estadis on la joventut s'aplica als mètodes de cultura física creats per Miroslav Tyrš. L'ensenyament és donat per un cap sokol i és seguit, sobretot, per la ràdio.

—Com podeu veure, una festa federal dels Sokols és una vasta empresa esportiva d'amateurisme pur, a la qual tothom de la jove República col·labora amb cor i entusiasme, i de la qual els txecs n'estan joiosos.

EL MINISTRE D'AGRICULTURA

UNA DISPOSICIO SORPRENENT

«La Gaceta» ha publicat una disposició del Ministeri d'Agricultura, creant una oficina de propaganda de la República.

La disposició deixa l'ànim confós i produeix estranyesa. Deu referir-se a la propaganda de l'obra econòmica de la República; segurament un rotatge més del Consell Ordenador de l'Economia nacional, del qual parlaven dies enrera.

En llegir la disposició hom queda sorprès. Per de prompte s'ha de nomenar, segons el text de la mateixa, a persona que fassi un viatge a l'estranger per tal de fer estudis per a organitzar aquesta propaganda.

Tot plegat una cosa que no arribem a entendre. Encara que el ministeri d'Agricultura ja ens té acostumats a aquesta mena de política burocràtica tan semblant a la que havíem patit.

A BELGRAD

Un Congrés de lladregots és interromput per la policia

BELGRAD. — A la ciutat de Banja Luka es celebren cada any grans fires.

Uns dies abans de la inauguració dels festeigs es reuniren a les muntanyes dels voltants tots els lladregots del districte — més d'un centenar — per a celebrar una mena de Congrés per tal de discutir el programa de les seves actuacions, repartir-se els camps d'acció, etcètera.

A la policia li semblà sospitosa aquella aglomeració a la muntanya, i sorprengué el congrés en plena sessió.

Dels cent quaranta lladregots que assistiren al congrés, cent són molt coneuts.

Com a conseqüència d'aquest servei, les fires de Banja Luka es celebren amb l'esplendor de sempre, però sense que es lamentés ni un sol ro-

UNA DONA SENSIBLE

Qui pogués ésser lleó, tigre o girafa

París. — El Consell d'Estat acaba d'examinar el testament d'una dama que ha deixat tota la seva fortuna als lleons, als tigres i a les girafes, animals que, segons ella, estan deficientment instal·lats.

Aquests animals, doncs, han heretat la bonica quantitat de dos milions de francs.

Els seus nebots, germans, germanes, cosins, etc., etc., no tindran altre remei que adoptar un d'aquests animals, si volen que la difunta pregui per ells a l'altre món.

ELS PATRIOTES

A Villafranca del Bierzo no volen sentir sardanes

A Villafranca del Bierzo, poble de la «provincia» de Leon, el veïnat, en un esclat d'hostilitat a Catalunya s'ha negat a sentir una sardana.

La nostra dansa fraternal que amb bel·les paraules va glossar l'exquisit Maragall no ha pogut ésser sentida pels camperols lleonesos, sotmesos a la suggestió anti-catalana que aquests dies han escampat polítics al vell estil, enyoradics d'altres temps i enamorats d'una Espanya uniforme.

Aquests sembradors d'odis es diuen patriotes. I són els mateixos que a nosaltres ens diuen separatistes.

A PRAGA

Un assassinat per encàrrec de la pròpia víctima

Praga. — Per una petita quantitat de diner, el paleta Josef Kalab, de quaranta-sis anys d'edat, es comprometé a assassinar a un home per desig expressat de la víctima.

El mort, un vell que demanava caritat, de seixanta-dos anys d'edat, estava convalescent d'una greu malaltia, de la qual mai es restabliria totalment. Cansat de la vida i de demanar caritat constantment, requeri al paleta

per a que el matés, i com que aquest es va negar, el pogué convencer oferint-li els seus petits estalvis.

Kalab, que ha relatat detalladament tot el pla de la mort del vell en combinació amb aquest, ha estat absolt pels jutges.

El veredicté ha estat molt discutit, puix que és la primera vegada que es registra el cas d'un assassinat «d'encàrrec».